

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6 - ΧΡΟΝΟΣ 1ος
ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ 1998
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

1886 - 1998

✓ Κρατάμε ζωντανό
το όραμα
του σοσιαλισμού,
το όραμα
των δολοφονημένων
εργατών του Σικάγου,
του Μάη του '36,
των 200 της Καισαριανής

✓ Διατηρούμε νωπό
στη συνείδησή μας
το μήνυμα
της συνταρακτικής
θυσίας τους

✓ Στον δρόμο
του ανειρήνευτου
αγώνα και
της διεθνούς αλληλεγγύης
των εργατών
όλου του κόσμου

✓ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ • ΣΕΛ. 2
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΞΕΣΗΚΩΜΟ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ • ΣΕΛ. 6-8

Ταξικό προσκλητήριο

Πρωτομάρι 1998

Η λυσσαλέα επίθεση του κεφαλαίου, ορσώδη και πολύμορφη, ενάντια στην εργατική τάξη, με στόχο την οριστική υποταγή της, για την διασφάλιση κερδών και υπερκερδών του, θροισεται σε εξέλιξη.

Ο αγώνας να το θωρακίσει πριν 112 χρόνια, με την θαμμένη στο αίμα εξέγερση των εργατών του Σικάγου, με συνήθη ακτό άφες δουλειά, η πρώτη και θεσική ανάγκη, δεν έχει τελειώσει ακόμα.

Τον θεμέλιο λίθο, που πάνω του οικοδομήθηκαν όλες οι κατακτήσεις της εργατικής τάξης, θέλουν κεφάλαιο και επιχειρήσεις να θυλώσουν από την μέση, ανατρέποντας ταυτόχρονα όλες τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης που πάνω σ' αυτόν οικοδομήθηκαν.

Πρωτομάρι 1998

Ο κόσμος ολόκληρος παραπαίει σε τεταμένο αγωνιό, η παγκόσμια ασφάλεια και ειρήνη σε άμεσο κίνδυνο, τα Βαλκάνια μπροστά στις φλόγες που ανάβουν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις με την βοήθεια των υποτακτικών τους και η χώρα μας στα προθώρα επικινδύνων περιπέτειών.

Σε εξέλιξη ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, ο νεοφασισμός μετά την προσωρινή αρνητική αλλαγή στις σοσιαλιστικές χώρες της Ευρώπης.

Πρωτομάρι 1998

Όσο πιστεύουν ότι η εργατική τάξη θα φοιτάει από μόνη της τις αλυσίδες της σκλαβιάς της, έλεψουν τα νεφρά τους σχέδια να νουαγούν, ηί αυτό ασκάντων την πιο αγρία καταπίεση προσπαθούν να θάλουν φρεγάρι στην ανάπτυξη των αγώνων της που σήμερα θωρακίζονται με την υπερασπίση και διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων της, με στόχο να την προξύνουν βία στα Κράδη της ανεργίας και του κοινωνικού περιθωρίου.

Μπροστά σ' αυτή την θάραση επιδρομή του κεφαλαίου μέσα από μεγάλες δυσκολίες και θάσανακά ζυγέ-ζυγιά, μέσα από νύκτες και αναποφασκετες ήλιτες, η εργατική τάξη μαζεύει τη δύναμη της, την οργή της, συνειδητοποιεί μέσα με την μέρα ότι ηρέβ η ώρα να την στρέψει ενάντια στους αφεντάδες της οικονομίας και του χρηματισμας και τους πολιτικούς τους εκροαστές.

Συμπληρώνοντας την ενότητα της, αποκινδύνων συνειδητική δύναμη, του ρόλου της και του ευθυνών της, κατανοώντας καλύτερνα ότι η τάξη πάλι είναι αναγκαία όσο η πυξίδα για τους ναυτικούς.

Είναι σίγουρο ότι μπορεί να ανατρέψει τα σχέδια κυβερνήσεων - πλουτοκρατίας που θέλουν να «ξαναοργανώσουν» βία εναν νέν νεο εργακό κάρχη στη θέση αυτού που «γράφτηκε» στην διάρκεια ενός και πάνω ώνια επόμενης ταξικής πάλης.

Τιμούμε την 1η Μάη δυναμώνοντας την πάλη για να μην περάσουν τα σχέδια της κυβέρνησης και του κεφαλαίου

Πρωτομάρι 1998

Κόντρα στις επιδιώξεις της υποταγόμενης πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ που θέλει την εργατική τάξη εσαφρομένη και ξεπεσμένη, μια οργάνωτη μάζα που να την ορώνουν κατά βούληση με στόχο την εξήμε-ρήση των επιλογών του μεγάλου κεφαλαίου.

Τιμώντας την 1η Μάη

Τιμώντας τους δολοφονημένους εργάτες του Σικάγου το 1886, του ΜΑΗ της Θεσσαλονίκης του 1936, των 200 της Καισαριανής το 1944, όλους τους ανώνυμους και επώνυμους ήρωες της τάξης μας, δένουμε το νήμα των εργατικών αγώνων.

Δυναμώνουμε την πάλη μας.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Όμοσπονδία Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.785

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ

Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη

Διευθύνεται από Επιτροπή

Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:

Τυποεκδοτική ΑΕ, Λ. Ηρακλείου 145, Περισσός

Για να μην περάσουν τα σχέδια κυβέρνησης - κεφαλαίου, που θέλουν να μας γυρίσουν στον μεσοαίονα, βαζόντας στην μαοιστριτική αχώνη το θωρακ 7άρω, την Κοινωνική Ασφάλιση, το σύνολο των εργαοικάν, κοινωνικών, δημοκρατικών συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων που κατακτήσαμε σπύθαμη με σπαθήμη μέσα από σκληρούς επώνυμους και ανωνύμους αγώνες.

Για το δικαίωμα στην εργασία.

Για την επίθεση των ανένγκων.

Για συνθήκη στα 55 για τα θωρακ και 60 γενικά.

Για πρόσβαση και λύση των ασφαλιστικών μας απτημάτων.

Για νομοθέτηση 7άρω - 35άρω.

Για να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπουλίημα του παραγωγικού ιστού της χώρας.

Για καλύτερα μεροκάματα κλπ.

Μηνάινουμε αποφασιστικά σε όλους τους δρόμους των εργατικών και κοινωνικών αγώνων που ξετληνόνται, με προορισμό να ομίζων και να συγκροτήσουν το μέγιστο αντίπεθεση που πρέπει άμεσα να αντιπείδη ο ελληνικός λαός κόντρα στο μαύρο μετωπο κυβέρνησης, κεφαλαίου και συνδοσπάρων τους, μετώπο αγώνα που να δημιουργεί μέσα από ηήξεις και συγκρούσεις, τις προπυθώσεις ριζικών αλλαγών που θα ανιχνώνουν τον δρόμο για το ξεβουλειάιμο του σπύθη σπυριού κοινωνικού υπατάκτημας.

Δυναμώνουμε τους ενιατικούς μας αγώνες:

- Για την ανατροπή της τάξης της πολιτικής.

- Ενένια στην Ευρώπη της φτωχιάς και της ανεργίας.

- Αγωνίζομαστε για αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση για μια Ευρώπη της ειρήνης, της φιλίας, της κοίτης συνεργασίας, της δημοκρατίας, του σοσιαλισμού.

- Ενώνουμε τη φωνή μας και τον αγώνα μας με όσους αντιπείκονται στην Ευρώπη και σε ολο τον κόσμο, ενένια στην τυραννία των πλουτεβλικών.

- Απαίτωμε να σταματήσουν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στα Βαλκάνια.

- ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ.

- Την πλήρη απεικμή της χώρας μας - κόνενας Έλληνας φοντάροξ έδω από τα αίθωρα μας.

Εκφραζόμε την αλληλεγγύη μας στον περθωμένο λαό της Κούβας και σε όλους μας λαούς που παλεύουν για λαϊκή κυριαρχία, η ήροδο.

Αντιπείκονται στην ενθώκωμο στον ρατσισμό και την ξενοφοβία.

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΡΙΑ, ΗΜΕΡΑ ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

ΟΙΟΙ στο τάξο προοκήρησή του σήμερα.

Για να αναίξει ο δρόμος που οι εργάτες θα πάρουμε τη θέση που μας ανήκει στην κοινωνία.

Για την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

**Αποφάσεις
της ολομέλειας
της Διοίκησης
στις 21 Μάρτη**

Η Διοίκηση πέρα από την απόφαση της για κτηρική απεργιακή κινητοποίηση που ήδη πραγματοποιήθηκε στις 9 Απριλίου (η απόφαση της Διοίκησης ήταν για κτηρική απεργιακή κινητοποίηση στις 2 Απριλίου, αλλά η Εκτελεστική Γραμματεία σε εκτακτη συνεδρίαση της την μετέφερε στις 9 Απριλίου μετά την εξαγγελία της πανελλαδικής απεργιακής κινητοποίησης από την ΓΣΕΕ), πήρε και τις παρακάτω αποφάσεις:

α) Εξουσιοδότησε την Εκτελεστική Γραμματεία για κτηρική απεργιακή κινητοποίησης μέχρι την επομένη συνεδρίαση της Διοίκησης.

β) Ο κλάδος να αρχίσει το συντομότερο την προετοιμασία για την απεργιακή κινητοποίηση της 1ης ΜΑΗ.

γ) Μέσα από συσκέψεις, συζητήσεις που θα προγραμματισθούν άμεσα από τα σωματεια για γίνονται γνωστές οι αποφάσεις του Συνεδρίου και να προετοιμασθεί ο κλάδος για την αγωνιστική του παρέμβαση με στόχο την υλοποίησή τους.

δ) Να γίνει χαρτογράφηση των μεγάλων έργων που εκτελούνται σε όλη τη χώρα και να οργανωθεί παρέμβαση των συνδικατών με την συνδρομή της Ομοσπονδίας σ' αυτούς τους χώρους.

Για την καλύτερη οργάνωση των εργαζομένων και το στήριμο επιτροπών με στόχο την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων τους, (ωρARIO, εφαρμογή συνδικαλτικής σύμβασης, συνθήκες δουλειάς, πλήρη ασφαλιστική κάλυψη κ.λπ.), αλλά και την παρέρρα διευκρίνιση τους.

Μέσα από τετoιες δραστηριότητες να προετοιμασθεί ο κλάδος και για νέους διεκδικητικούς αγώνες, αλλά και για τους οικλιρoύς αγoνες που θα χρειασθούν να πραγματοποιηθούν όπως και oλοι οι εργαζόμενοι για να αποφευχθούν τα σχέδια κεφαλαίου - κυβέρνησης, για διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης και επιστροφή των εργαζομένων με σχέσεις στον μεσοάνα.

9 Απρίλη

**Η ΕΛΛΑΔΑ
ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΑΞΕ:**

Κάτω τα χέρια από

τις κατακτήσεις μας

Τα σχέδια κυβέρνησης - κεφαλαίου δεν θα περάσουν

Με τη μαζική συμμετοχή της στη μεγάλη Πανεργατική Απεργία στις 9 Απριλίου, Με τις μαχητικές μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις που έγιναν σε όλη την χώρα, με τη συγκέντρωση της Αθήνας, που ξεπεράσε τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις και μπορεί να χαρακτηριστεί ως σταθμός των αγώνων της εργατικής τάξης στα τελευταία χρόνια.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ μίλησε έμπρακτα, στέλνοντας μήνυμα οργής και αγανάκτησης, μνημια μίσση και αγώνα με πολλούς δραπέτες.

Τα συνήθησoτα: «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΡΡΟ, δεν θα επιτρώσουμε να μπει κάτω από τη σιδερένια φέτρoνα των πολυεθνικών» όπως έγραφε χαρακτηριστικά το πανό του Συνδικάτου των Οικοδόμων της Αθήνας. «Κάτω τα χέρια από τις Συλλογικές Σύμβoσεις». «Κάτω τα χέρια από την Κοινωνική Ασφάλιση». «Ουσιαστικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις». «Να

αποχωρήσουν τώρα ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ από τον "Κοινωνικό Διάλογο" - απάτη», δόντρουσαν το χώρο της συγκέντρωσης και εντάθηκαν ακόμη περισσότερο στη διάρκεια της μεγάλης πορείας προς τη Βουλή.

Η εργατική τάξη με την μεγάλη συμμετοχή της στην απεργία απέδειξε ότι δεν μπάινει στις μολύπες της

παρτίτσας και του συμβιβάσμου που θέλουν να την οδηγήσουν οι ασπόνδυλες πλειοψηφίες στα κεντρικά συνδικαλιστικά όργανα, ανοίξουν το δρόμο για την πιο απορροιστική κλιμάκωση των αγώνων και του συντονισμού τους.

Απέδειξε ότι με τον ενωμένο αγώνα της μπορεί μέσα από μεγαλύτερες και δυναμι-

κότερες κινητοποιήσεις να αποκρούσει την συντονισμένη επίθεση κεφαλαίου - κυβέρνησης - Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η απεργιακή κινητοποίηση με την δυναμική που την χαρακτήριζε μπορεί να γίνει η αφετηρία παρατεταμένων αγώνων αντίστασης και αντίθεσης, τον λόγο γι' αυτό έχουν τα ταξικά συνδικάτα, το

σύνολο των εργαζομένων που σήμερα βλέπουν κατακτήσεις και δικαιώματα, όνειρα και ελπίδες να μπαίνουν στην ματαστροφή λαμπτήρα.

Είμαστε σίγουροι ότι αυτή η κινητοποίηση με την δυναμική που την χαρακτήριζε μπορεί να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για το ξετύλιγμα νέων δυναμικών πολυμορφων αγώνων της εργατικής τάξης, αγώνων που θα ενισχυθούν από νέες κατηγορίες εργαζομένων, που μέχρι σήμερα παραμένουν παρoύρα και σταδιακά πυκνώνουν τις γραμμές του αγώνα ενάντια στην σδία που ανακαλύπτουν απότομα και θια, αγώνων με προοπτική.

Η ΩΡΑ που η εργατική τάξη θα στρέψει την οργή της και τη δύναμή της ενάντια στους καταπιεστές της, στις δυνατότητες του χρίματός της, στους υπαρκτούς της, για να ανατρέψει την σημερινή σε βάρος της κατάσταση πλήρoυαί.

Αυτο είναι το μήνυμά της μεγάλης πανεργατικής κινητοποίησης της 9ης Απριλίου.

Το δικίο κρινεται στους δρόμους

Κανείς δεν θα καταφέρει να βάλει στο γύψο το συνδικαλιστικό κίνημα

Σε προηγούμενο φύλλο της «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ» είχαμε αναφερθεί στην προσπάθεια της κυβέρνησης, του δημάρχου της Αθήνας, της υπομηφίας δημάρχου Κας Δαμανάκη, του προηγούμενου προέδρου της ΓΣΕΕ, κ. Πρωτόπαπια και του σημερινού κ. Πολυζωγράφου, για την απαγόρευση στους απεργούς να κλείνουν τους δρόμους.

Οι παραπάνω είχαν συμφωνήσει σε μια τέτοια διαδικασία με το σκεπτικό ότι ταλαιπωρούνται οι υπολοίποι, πολλούς στην μετακίνησή τους, δεν μπήκαν βέβαια στον κόπο να ασχοληθούν με την απία που αναγκάζει τους εργαζομένους να βγαίνουν στους δρόμους, ούτε μπήκαν και μπαίνουν στον κόπο να ασχοληθούν με τα καυτά και σοβαρά προβλήματα που απασχολούν τους εργαζομένους και που τους αναγκάζουν να βγαίνουν στους δρόμους για να διεκδικήσουν τη λύση τους.

Γίνεται φανερό ότι τα συμφέροντα που υπηρετούν αυτό επίτασσαν, την ανατροπή κάθε συνδικαλιστικού και δημοκρατικού δικαιώματος των εργαζομένων, για να παίξουν ανεμπόδια πλέον να αφεταχί τους το δικό τους παιχνίδι σε βάρος των εργαζομένων.

Το δικαστήριο τους δικάσει και διεκδικούν την αποζημίωση από το κράτος.

Γίνεται φανερό ότι όλα αυτά ήταν προσχεδιασμένα και το μόνο που επιδόσαν ήταν να πέσουν στα μαλάκι, να μην φανεί ότι απαγορεύουν τις πορείες, συγκεντρώσεις κλπ, γιατί γνωρίζουν ότι θα έρθουν σε σύγκρουση με τα δημοκρατικά αισθήματα και δικαιώματα του ελληνικού λαού.

Βέβαια η κυβέρνηση επίσης δεν έχει ανοίξει τα χαρτιά της ακόμα, αφήνει όμως να διαρρέουν διάφορα ονόματα, που επιδόσαν τη συμφωνημένη τους κόπωση, για κατάληψη ορισμένων τετραγωνικών στις πλατείες, για ορισμένο μέρος του πεζοδρόμιου ή του οδοστρώματος, για άδεια που πρέπει να παίρνουν οι φορείς από την αστυνομία ή το Δ/μο, που ορίζει το χώρο που θα καταλαμβάνουν κάθε κινητοποίηση.

Ανεξάρτητα πότε θ' ανοίξει τα χαρτιά η κυβέρνηση, εμείς είνα πρόγραμμα τους λέμε: «Το δικαίωμα να απεργούμε, να συγκεντρωνόμαστε, να κάνουμε πορείες, να διεκδικούμε το δικαίωμά μας, το κατακτήσαμε με πολύ σκληρή και αιματηρή αγώνες, γι' αυτό και δεν είμαστε διατεθειμένοι να το παζαρεύσουμε».

Όσοι πιστεύουν ότι θα βάλουν στο γύψο το συνδικαλιστικό κίνημα, για να περάσουν τα σχέδιά τους, για να εξασφαλίσουν την ησυχία των ασεντικών τους από την οργή των εργαζομένων, έχουν πέσει έξω παταγωδώς.

Κανείς νόμος, καμία απόφαση δεν θα μας εμπόδισει να διεκδικήσουμε τα δίκαια αιτήματά μας, με όποιο μορφή αγώνα εμείς κρίνουμε καταλληλότερη. Στην πράξη θα αντιμετωπίσουμε τα σχέδιά τους. Πρέπει να καταλάβουν ότι το δικό κίνημα στους δρόμους και όχι στα σαλόνια.

Είσις τις επόμενες μέρες θα είμαστε στους δρόμους, όσο θα υπάρχει από το βάρβαρο, εκμεταλλευτικό, καταπιεστικό, καταπιεστικό σύστημα.

Για μας άλλος δρόμος δεν υπάρχει απ' αυτό τον αγώνα με τις μορρές που τον κάνουμε και άλλος που θα χρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε στο μέλλον.

Τους καλούμε λοιπόν να έρθουν να μας σταματήσουν, εκεί θα μετρήσουμε, εκεί θα δούμε το μπόι της εργατικής τάξης.

Στις 15, 16, 17 και 18 του Μάρτη πραγματοποιήθηκε το 29ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ. Στην Καβάλα. Θα περιμένα κανείς, και δεν θα ήταν έξω από κριμά λογική, το Συνέδριο αυτό να ασχοληθεί με τα οσοοικονομικά προβλήματα των εργαζομένων, να σταθεί αυτοκριτικά για την πορεία των τριών (3) χρόνων που περάσαν και όμως επί της ουσίας δεν έκανε τίποτα για την οργάνωση της πόλης των εργαζομένων, για την επίλυση των καυτών προβλημάτων που τους ταλαιώνουν. Αντίθετα κανείς, π. είναι δυνατόν για να απονεύρει, να παραπλίζει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Ετσι λοιπόν το Συνέδριο εξελίχθηκε σε μια κακοστημένη φέιστα, απονευρωμένο, χωρίς καμία ταξική αναφορά.

Οι τρεις παρατάξεις, ΠΛΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, το μόνο που έκαναν ήταν να υψώσουν τη φωνή τους για να καλύψουν την τακτική του λιανισματος στην κυβερνητική πολιτική, την πολιτική της Ε.Ε. και του κεφαλαίου.

Όλο κατ' αυτούς καλά έγιναν, ο διάλογος της σπατής διασώτς ήταν, άλλοι κατ' αυτό συμμετείχαν, η ένταξη της

Δίο βουλόδες μετά την φασοκωνομία στην Καβάλα, οι εργατίες έθωσαν, στις 9 Απριλί, αποκαταστήτη απάντηση στους καχελοκόνατους του κυβερνητικού συνδικαλισμού

Μια «στημένη»

Απονευρωμένο και χωρίς καμία ταξική αναφορά το 29ο

χώρας μας στην Ε.Ε., η αποδοχή της συνθήκης του Μάαστριχτ, του Αμστερνταμ, η Λευκή και Πράσινη Βίβλος οιασά έγιναν, το ξεπούλημα του δημοσίου τομέα, η αποδομητική της χώρας οιασά έγιναν.

Αφού βέβαια για όλα αυτά, που είναι και ρίζα του κακού, δεν έρθαν πίσω να πουν, τι θα μπορούσαν άραγε να πουν για την καταπίεση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Τι θα μπορούσαν να πουν για τις δίχρονες συμβάσεις που υπεγράψαν.

Τι θα μπορούσαν να πουν για τις απολύσεις, τα τοπικά σχέδια απασχόλησης, για το χάρισμα του ΟΑΕΔ από την κυβέρνηση στους θιμωμένους; Τιποτα δεν είδαν, τίποτα δεν άκουσαν, αυτοί δίνουν την εντύπωση ότι ήρθαν από άλλη χώρα και έχουν αγνοία για το τι συμβαίνει στην Ελλάδα.

Βέβαια υπάρχει η φωνή των αντιπροσώπων της ΕΣΑΚ, που ανεδείξε τη θέση και την απία

των προβλημάτων, το δρόμο του ταξικού αγώνα που πρέπει να χαράξει η ΓΣΕΕ. Ανεδείξαν το ρόλο της Ε.Ε., του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και όλων των συνδοσίων τους. Κλητήριασμα με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο το τρίχρονο της απραξίας της ΓΣΕΕ, την ευθύνη της ηλιθοψηφίας για τον αποπροσανατολισμό των εργατικών κινήματος και έθελαν τους αντιπροσώπους μπροστά στις ευθύνες τους, αναδεικνύοντας τη Διοίκηση θελει σημερο η ΓΣΕΕ.

Βέβαια τι να κάνουν 92 αντιπροσώποι με ανάλογους ομιλητές απέναντι σε μια ισχυρή γραφειοκρατική πλειοψηφία 338 αντιπροσώπων. Είναι φανερό ότι για τέτοιες πλειοψηφίες, που διαμορφώνονται, στην πρώτη διαμόρφωση την έχουν οι εργαζομένοι και τις εκλεγούν. Δεν είμαστε αυτοίπτες και δεν ταξίσαμε τίποτα καλύτερο. Άλλωστε η κοινωνική διαστρωμάτωση του Συνεδρίου «από χέρ» αλλοιώνει τα ταξικά

χαρακτηριστικά ενός τέτοιου σώματος. Είναι αμφίβολο αν στο Συνέδριο ήταν 120 εργατίες, οι υπολοίποι ήταν από το χώρο των ΔΕΚΟ και των ευρύτερο δημοσίου τομέα, δηλαδή από εκεί που οργάνει το ρουφι και η εξαγορά των συνειδητών στις προσλήψεις.

Πέρα απ' αυτό στο Συνέδριο, στην ουσία τουσβαλιόσταν θύτες και θύματα, εργατίες και εργοδότες. Παραβρέθηκε εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχανών, δηλαδή αυτός που θα πάμε μεθεωρία να κονταροπληθούμε για την Εθνική Σύμβαση Εργασίας. Ξέρουν όμως αυτοί που τον έφεραν γιατί τον κουβάζαν. Θέλουν να περάσουν στους εργαζομένους, την αντίληψη «τέλος οι ταξικές αντιθέσεις, μπορούμε να συνυπαρξουμε εργατική τάξη και κεφάλαιο, να συνδυελογισόμαστε σαν καλά παιδιά, χωρίς απερίτες, αντιθέσεις, οξείπτες κλπ».

Παραβρέθηκε ο υπουργός

Εργασίας για να υπερασπισθεί της κυβερνητικής πολιτικής και να μας πει ότι, αν ζούσαν ο Μαρξ και ο Έγκελς, θα έγραφαν άλλο Μανιφέστο. Αν καταλάβαινε ο Δάσκαλος είχε πει ότι θα καταργήσει την ταξική πόλη και αφού δεν το καταφέρει την προσπάθεια τη συνεχίσει τη σημερινή κυβέρνηση.

Βέβαια δεν ήταν μόνο αυτοί, πέρασε ολοκληρωμένη πολιτική σκυλολογία για να αποδείξει και με την παρουσία του ότι σπαρτίες της επιλογής της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ.

Καθένας καταλαβαίνει ότι οι απορρίψεις και η Διοίκηση που εκλέχθηκε είναι ανάλογη των όσων προαναφέραμε. Οι αποφάσεις που πάρθηκαν είναι έξω και μακριά από τα προβλήματα των εργαζομένων. Η πλειοψηφία του Συνεδρίου υποβίβει το ψήφισμα που προτείνεται οι τρεις προαναφερόμενες παρατάξεις, που στην ουσία είναι πιεσθάνκα την εργατική τάξη, αφού κομιά

φθάνει μέχρι τα όρια της εξασφάλισης των καρεκλών στη ΓΣΕΕ. Όταν τα κομμάτια δεν φθάνουν επιστρατεύεται η άλλη λογική «ας εξασφαλίσουμε να απαραίτητα κομμάτια και ως βάθρουμε από το παράθυρο τη νοθεία και την παρανομία στο συνδικαλιστικό κίνημα».

Ετσι λειτουργούν οι τρεις αυτές παρατάξεις και νομιμοποίησης αντιπροσώπων από την Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία, που είχαν εκλεγεί με παράνομες διαδικασίες, νομιμοποίησης αντιπροσώπων με διπλωματίες από Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες.

Ετσι εννοεί τη δημοκρατία στο συνδικαλιστικό κίνημα η γραφειοκρατική ελίτ της ΓΣΕΕ. Ετσι πιστεύουν, παραβαδίζοντας τη θέληση των εργαζομένων, ότι θα βάλουν στη γνάπι τις ταξικές δυνάμεις.

Γίνεται φανερό, ότι το απατάλεσμα των εκλογών του Συνεδρίου στην ουσία είναι νοθεία, όχι γιατί θα άλλαζε ουσιαστικά το περιεχόμενο, αλλά γιατί η καταγραφή των δυνάμεων είναι νοθεία και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Ας είναι όμως, κάθε σύνεδρο, κάθε παρατάξη πρέπει να την κρίνουν οι εργαζόμενοι, ανάλογα με τη στάση, το ήθος,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ

Η τρομοκρατία δεν πέρασε

Αγωνιστική ενότητα κατά της προσπάθειας της εργοδοσίας να υποκοιπήσει τη συνδικαλιστική δράση και να σφύρει τους οικοδόμους στα δικαστήρια

Οι οικοδόμοι και όλοι οι εργαζόμενοι της Λήμνου, στις 6 & 7 Απριλίου, που δικάζονταν συνδικαλιστές και άλλοι συνάδελφοι οικοδόμοι, με μια φωνή είπαν: «Κάτω τα χέρια από τους εργάτες», «Όχι στην υποκοπή της συνδικαλιστικής δράσης». Αυτό ήταν το μήνυμά όλων των φορέων της Λήμνου με τη ψηφισματική τους έφεση στην απεργιακή συγκέντρωση των οικοδόμων. Μάλιστα οι ξενοδοχειακοί πύργοι και οι δόκιμοι πραγματοποιούν Σωρη στάση εργασίας.

Αυτή την ενότητα που έδειξαν οι εργαζόμενοι της Λήμνου πρέπει να την διαφωτίζουμε «ως κόρη σφραγισμένη» και να την αξιοποιήσουμε για την απόκρουση της επίθεσης κυβερνήσεων - κεφαλαιού. Τα όνομα σχέδια που έχουν και τα όσα μας επιμυαλούσαν για τη εργασιολογία και ασφαλιστικά μας δικαιώματα, μόνο με την ενότητα μπορούμε να τα ανατρέψουμε. Μόνο η ενωμένη πάλι των εργαζομένων μπορεί να δώσει διέξοδο, προοπτική και απαλλαγή από το βάρβαρο καπιταλιστικό σύστημα που ζούμε.

Στις 6 και 7 Απριλίου, όπως γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο, έφυραν στα Δικαστήρια τη Διοίκηση του Σωματείου της Λήμνου και άλλους οικοδόμους οι εργοδότες Ι. ΚΟΡΟΤΖΗΣ & ΤΣΟΛΑΚΟΥΔΗΣ, γιατί οι συνάδελφοι έκαναν το λάθος να μουν εμπόδιο στην κυβερνητική κατάσταση των δικαιωμάτων εργαζομένων που αποχολούσαν.

Τίποτα δεν είχαν αφήσει όρθια οι αθεόφοβοι, αβέρτο, 5ήμερο, ασφαλή, ολιγοκίνητοι συμβάσεις κλπ. και επειδή το Σωματείο αντιτάχθηκε στην αυδοσία

τους, αποφασίσαν να σφύρουν στα δικαστήρια Διοίκηση και άλλους συνάδελφους. Μάλιστα με χυλκευμένες κατηγορίες πίστευαν οι αφελείς ότι οι οικοδόμοι θα φοβηθούν και θα «τα δειλάσουν» ώστε ανενόχλητοι να προχωρήσουν στο κατατροπικό τους έργο. Πλάη μεγάλη γι' αυτούς και για όσους πιστεύουν ότι οι οικοδόμοι είναι τόσο αδύναμοι, που στο παραμικρό εμπόδιο κλονίζονται φρόνιμοι σαν καλά παιδιά.

Το δικαστήριο για την υπόθεση του Ι. ΚΟΡΟΤΖΗ αναβλήθηκε, λόγω λήξης του χρόνου διαδικασίας του δικαστηρίου. Βέβαια, οι κύριοι αυτοί δεν παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο, ενώ διέρρευσαν ότι θέλουν να αποσύρουν τη μήνυση. Ο ΤΣΟΛΑΚΟΥΔΗΣ απέσυρε τη μήνυση και παραδόχθηκε ενόπιον του δικαστηρίου ότι τα όσα καταλογίζονται στο Σωματείο δεν

είναι αλήθεια. Γίνεται φανερό ότι η αναδίπλωση αυτή του Ι. ΚΟΡΟΤΖΗ και ιδιαίτερα του ΤΣΟΛΑΚΟΥΔΗ δεν είναι τυχαία, ούτε μιας λυμής, ούτε ξερικής του έθνε συμπαθής ο κλάδος και το Σωματείο. Υποχρεωσδήποτε σε άτακτη φυγή κάτω από την αγωνιστική, αποφασιστική, μαζική στάση των οικοδόμων και όλων των εργαζομένων, κάτω από την υποσπέρση και εμπιστοσύνη των εργαζομένων στο Σωματείο και τη Διοίκηση.

Ο στόχος τους, που ήταν η καθυστάθεια του συνδικαλιστικού κινήματος όχι μόνο των οικοδόμων, αλλά και όλων των εργαζομένων της Λήμνου, δεν πέρασε. Ο στόχος τους να υποκοιπήσουν την αντήληψη ότι «κεφάλι που σκονάεται θα καβατάνει» και ότι οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να πάνε κόντρα στην εργοδοσία απέτυχε.

Αν αυτή η προσπάθεια της εργοδοσίας πετύχαινε είναι καθορό ότι θα ήταν πιλότος για όλους τους εργαζομένους της Λήμνου.

Βέβαια, το γεγονός ότι έκανε πίσω η εργοδοσία σε κάποιο περιπτώση δεν σημαίνει ότι οι εργοδότες παρητήθηκαν οι τρεις προσπάθειές τους. Αντίθετα πρέπει σε όλους να είναι καθαρό ότι όταν βρουν αδύνατο κριό θα προσποθήσουν να τον σπάσουν και αυτό θα πρέπει να μην τους το επιτρέψουμε.

Μόνη μας ελπίδα, είναι η ενότητα και ο αγώνας μας. Ετσι μπορούμε να βάλουμε φράγμο στα σχέδια τους. Ετά μόνον μπορούμε να ελιπώσουμε σε μια καλύτερη ζωή, απαλλαγμένη από τη γνάπι, τη μίζερια, την εξθλασση που θέλουν να μας σπληήσουν.

Πρόσκληση του Συνδικάτου Οικοδόμων της Πάτρας

Συνάδελφοι, Όλοι στη ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ του Συνδικάτου Οικοδόμων Πάτρας, τη Δευτέρα 27 Απριλίου, στις 6.30 το απόγευμα, στο Εργατικό Κέντρο.

Για να ενημερωθούμε και να συζητήσουμε:

- Για τα προβλήματα του κλάδου και της εξελίξεως.
- Για την οργάνωση του ημερομηνίου.
- Για την προετοιμασία της Εργατικής Προτομαγιάς.

Οι εκκρεμότητες με το ΤΕΑΕΔΣΕ

Συνάδελφοι,

Σε πρόσφατη συνάντηση που είχαμε με την υπεύθυνη για την διεκπεραίωση όλων των εκκρεμιών του ΤΕΑΕΔΣΕ κ. Κοκολιμάνα μας ενημέρωσε για τα εξής ζητήματα:

1. Οι εκκρεμότητες του ΤΕΑΕΔΣΕ που σχετίζονται με απήχες ανατοδοπισής που είχαν υποσχεστεί το Ταμείο έχουν τελειώσει εκτός ελάχιστων εξοφλήσεων που βρίσκονται σε δικαστικό δρόμο ή σε επανεξέταση στην περιοχή που ο ασφαλιστικός έχει υποβάλει τα δικαιολογητικά συνταξιοδότησης.

2. Βρισκόμαστε προς το τέλος η διαδικασίας για την από κοινού πληρωμή στους ανταποδούκους κύριος και επικουρικούς συντάξιους, λόγω πρόβλεψης.

3. Σας πληροφορούμε ότι έχουν εντοπιστεί «υπερ αγνώστους» και θα τα χρησιμο-

ποιήσουν για να συμπληρωθούν τις προϋποθέσεις θεμελιώσης επικουρικής σύνταξης. Τα πληρώματα με 8,9% επί του καλύτερου μισθολογίου του ανειδίκευτου εργάτη της Εθνικής Συλλογής Σχισθέας Αργολίδας, θα δι της σημειωθεί αυθομαία το κάθε ένσημο θα στοχάζει: 6.074,939% = 540 δρχ.

4. Η επικουρική σύνταξη στο εξής θα βγαίνει ένα - δύο μήνες αργότερα από την κύρια.

5. Το ΙΚΑ - ΤΕΑΜ σταμάτησε να κάνει παρακράτηση από τις επικουρικές συντάξεις για το Σωματείο Συνταξιοδότησης του Λαυρίου, όπως παρανόμα έκανε το ΤΕΑΕΔΣΕ.

6. Η στρατιωτική θητεία εξαγοράζεται για όσους δεν θεμελιώσαν συντάξη και κάνουν χρήση αυτού του δικαιώματος ως εξής:

1) 1000 ευρώ σπασθήστε 3.600 ένσημοι στο Ταμείο, όπως ισχύει και για την κύρια σύνταξη.

2) Όσες ημέρες εργασίας εξαγοράσονται με τις πληρωμές 6% επί των αποδοχών την ημερησίως που κάνουν την αίτηση στο ΤΕΑΜ. Λαβάνει, αν τα ένσημα που μόνιμα που κάνουν την αίτηση υποναδοπισής έχουν κολλήσει με 10.000 δρχ. υπολογίζονται 10.000 Χ 6% = 600 δρχ. για κάθε ένσημο που αναγοράσει.

7. Μέχρι τέλος του 1996 για σύνταξη από το ΙΚΑ - ΤΕΑΜ (επικουρική) έπρεπε να έχουν 4.050 ένσημοι. Από 1.1.1997 έχουν 4.500. Η τροποποίηση αυτή είχε γίνει στον Ν. 2084, άρθρο 53.

8. Το τάξ ΤΕΑΕΔΣΕ θα κλείσει τελικά μέχρι τον Ιούνιο, αφού θα έχουν ολοκληρωθεί και οι τελευταίες εκκρεμότητες.

φιέστα

Συνέδριο της ΓΣΕΕ

αναφορά δεν γίνεται για αγώνες, για τις αιτίες των προβλημάτων, κάποια δέσμευση δεν αναλαμβάνει η πλειοψηφία της νέας Διοίκησης για αγωνιστική αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων.

Όμως πρέπει να επισημώσουμε ένα σοβαρό ζήτημα. Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα εδράζει αμέριτες μοχέ, πληρώσει με το όμα τους πολλοί συνδικαλιστές στην απήτηση του ξεκαθωρισματος του κινήματος από τα ερπετά της εργοδοσίας, από τους νόθους αντιπροσώπους που αλλοιώνουν τη θέληση της εργατικής τάξης, τους κάθε λογής γραφειοκράτες που θα και νοθεία κάθε φορά καταβάλλαν την πλειοψηφία των διοικήσεων της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Δυστυχώς, όμως φαίνεται ότι ο εκδημοκρατισμός του συνδικαλιστικού κινήματος για τις παρατάξεις ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ,

την αποφασιστικότητα και την ταξική γραμμή που κράτησαν στο Συνέδριο. Είναι υποχρέωση της εργατικής τάξης, όλων των εργαζομένων να καταδικάσουν τη γραμμή της συναινεσης, του ραγιαδικού και της ταξικής συνεργασίας. Είναι χρέος όλων των εργαζομένων η αλλαγή του συσχετισμού στα συνδικαλιστικά όργανα υπερ των ταξικών δυνάμεων.

Πάντως πρέπει να γνωρίζουν όλοι αυτοί που πιστεύουν ότι θα βάλουν το συνδικαλιστικό κίνημα στο γύφο, ότι η εργατική τάξη θα θρπει το δρόμο να οργανωθούν, να παλέψουν για καλύτερες συνθήκες δουλειάς, για ουσιαστική ασφαλιστική, για δικαιοσύνη στη ζωή και την εργασία. Αυτοί πρέπει να γνωρίζουν ότι θα μείνουν γραφικοί εργατοπρότερες, που θα κουβαλάνε τη σφραγίδα στην τσέπη, όπως οι προκαταγοι των Μοκρδέσης, Λυκαριδοπουλικοί κλπ.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1886

Οι δρόμοι του Σικάγου βράφονται με τιτκόκκινους από το αίμα εργατών

Η εργατική Προτομαγιά έχει την ιστορία της. Δεν καθιερώθηκε έτσι, στα καλά καθούμενα, σαν η πιο επίσημη γιορτή της εργατιάς όλου του κόσμου.

Στα 1883 το U Κογκρέσο της Ομοσπονδίας των Συνδικάτων και των Εργατικών Ενώσεων των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά, αποφάσισαν να προπαρασκευάσουν μια μεγάλη, πανεθνική απεργία, με την οποία επρόκειτο η μείωση των ωρών εργασίας.

Αποφασίστηκε την 1η του Μάη του 1886, οι εργάτες σε όλη τη χώρα να διακόψουν την εργασία και να μη δεχτούν καμία επιχείρηση να δουλέψει πάνω από 8 ώρες τη μέρα.

Στο Σικάγο, που ήταν η πιο ανεπτυγμένη οικονομική πολιτεία, 330 χιλιάδες εργάτες εγκαταστάθηκαν τις φάμπρικες και πολλοί τις καταλάμβανον.

Η απεργία είχε πλήρη επιτυχία, εκτός από ελάχιστη εργασία, τα άλλα νεκρόσαν. Ένα από τα εργοστάσια που έμελλε να γίνει χανούσι και ιστορικό, ήταν το προσιοντήριο του Μακ Κόρμικ.

Ο εργοδότης αυτής της φάμπρικας, αφού δόθηκε μερικές χιλιάδες δολάρια σε ένα θρησκευτικό ινστιτούτο, άσκησε μια γενική αμνηστία σε όλα τα ημερομίσθια. Οι εργάτες απάντησαν με απεργία. Ο εργοδότης ήρθε σε επαφή με το αστυνομικό πρακτορείο «ΠΙΚΕΡΤΟΝ» και στρατολόγησε από εκεί απεργοσπάστες και εγκληματίες, ικανούς και να σκοτώσουν για μερικά δολάρια.

Τα καθάρματα αυτά αποδιώξανται στο χώρο των απεργών και με τα όπλα τους χτυπάν και τραυματίζουν τους εργάτες. Οι εργάτες, αφού συνέρχονται από την εθνική επίθεση, επιτίθενται αποφασιστικά και τους διαλύουν, υποχρεώνοντας τους να το βάλουν στα πόδια εγκαταλείποντας μια μεγάλη ποσότητα όπλων και πυρομαχικών.

Η εργοδοσία υποχώρησε, αλλά απέλιε στα σιγά-σιγά και μεθοδικά, όλους τους συνδικαλιστικά οργανωμένους εργάτες.

Η απεργία της 1ης του Μάη

Μετά από λίγο καιρό, στις 16 Φεβρουαρίου 1886, ξεσπάει όλη η απεργία. Ο εργοδότης με τη στρατιολογία 800 αστυνομικών προσπαθεί τους απεργοσπάστες. Υστερα από θύλας και αιματηρές

συγκρούσεις, οι εργάτες υποχώρησαν.

Η εργατική τάξη ολοκλήρωσε της Αμερικής προετοιμάζεται για την πρώτη του Μάη που έχει καθοριστικά μέρα έναρξης του αγώνα για την εφαρμογή του οχτάωρου. Οι μέρες της απεργίας πέρασαν χωρίς γεγονός, η διακοπή της εργασίας ήταν ειρηνική και οι εργάτες έκαναν τις προκηρυχθέντες τους συγκεντρώσεις. Οι ηγέτες της απεργίας, μετά από δύο μέρες αποφάσισαν να οργανώσουν εκστρατεία διαπραγμάτευσης για τους εργάτες που δεν είχαν ακόμα συμμετάσχει στην απεργία.

Στο εργοστάσιο Μακ Κόρμικ οι εργάτες παρέμειναν μέσα, ύστερα από την ήττα τους το Φεβρουάρι. Εργάτες των άλλων βιομηχανικών εργοστασίων πήγαν στην φάμπρικα για να τους μιλήσουν. Αμέσως όμως συγκεντρώθηκαν εκεί χιλιάδες εργάτες.

Μίλησε ο Λιούις Σπας, μετά το λόγο του συγκροτήθηκε επιτροπή για να συζητήσει με τον εργοδότη. Σημειώθηκε εκείνη τη στιγμή, ακούστηκαν πυροβολισμοί και οι απεργοσπάστες επιτίθενταν κατά των απεργών. Σε λίγα λεπτά καθύψθκαν τα αστυνομικά καμήτια και οι αστυνομικοί άνοιξαν πυρ, με αποτέλεσμα 6 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες.

Η ειρηνική συγκέντρωση και η εξεδίωξη της βόμβας

Στην πλατεία του Χαϊμάρεκ συγκεντρώθηκε το θράος της επόμενης μέρας, συγκέντρωση διαμαρτυρίας, στην οποία πήραν μέρος πάνω από 15.000 εργάτες.

Παρά τον αναστασιακό και τα αισθητά εκδικητική για τη δολοφονία των συνδικαλιστών τους, οι συγκροτημένοι, κατά την κοινή ομοιλία των ιστορικών λόγων των παρατόπων, ήταν ειρηνική. Μίλησαν σ' αυτόν ο Σπας και άλλοι. Παραβρέθηκε και ο δήμαρχος Σικάγο, ο οποίος τα άρχισε όλα απόλυτα ήσυχια και εργοδότη δήλωσε:

«Εξαρτήσε ενός μέρους, διάρκειας ενός λεπτού, κατά τη διάρκεια του οποίου φοβήθηκε ότι έπρεπε να διαλυθεί η συγκέντρωση, ο λόγος του κ. Σπας ήταν τόσο μετροπολιτικός, που τον χαρακτηρίσαμε ήλιο, μπροστά στον εξαποστειλωμένο Μπόφελντ. Το απόσταγμα του λόγου του Πίρσον, που προκάλυψε τη μεγαλύτερη αναταραχή, αναφερόταν στο μεγάλο κέρδος του κρα-

τατοκράτη σε βάρος του εργάτη. Νομίζω ότι είχε περί τους κεφαλοκόκκινους έπαιρνε το 85% και για τον εργάτη μένου το 15%.

Γύρισε και είπα στο αξιοματικό, ότι κατά τη γνώμη μου δεν θα συνέβαινε απολύτως τίποτα. Ήταν ολοφάνερο ότι το καλύτερο που είχε να κάνει η αστυνομία ήταν να απομακρυνθεί».

Φθάνοντας στην πλατεία ένας λόγος 170 αστυνομικών με πλήρη εξάρτηση, τους δόθηκε διαταγή από τον αξιοματικό να διαλύσουν αμέσως τη συγκέντρωση. Ο ομιλητής Φίελντντ απάντησε ότι η συγκέντρωση ήταν ειρηνική.

Εκείνη τη στιγμή, από έναν διπλανό δρόμο, εξεδίωξαν, άγνωστο από ποιον και γιατί, κατά της αστυνομίας, μια βόμβα. Αυτό στάθηκε αφορμή για την επίθεση της αστυνομίας κατά της συγκέντρωσης, με αποτέλεσμα 7 νεκρούς και 60 τραυματίες αστυνομικούς και 50 τραυματίες εργάτες.

Η ευθύνη για τη σύγκρουση δεν έχει αποσπινθεί. Αργότερα έγιναν γνωστά μερικά πράγματα για τον αξιοματικό της αστυνομίας Μπόφελντ, με τον χαρακτήρισαν πρόκτορα μιας οργάνωσης που χρησιμοποίησε κάθε μέσο για να απαγορεύσει οι συνδικαλιστές του Σικάγο.

Της επόμενης μέρας επακολούθησε από τους εθελούς της εργατικής αλληλεγγύης αναρχική ύστερη. Η αστυνομία ερευνησε την πόλη ψάχνοντας για ενόχους. Ο Τύπος καλλιέργησε το μένος ενάντια στην εργατική τάξη και τις δικαιοσύνης της.

Στις 17 του Μάη ο εισαγγελέας απήγγειλε και ηγορία εναντίον των αδελφών Φίστερ και τον: Λιούις του Σπας, Μάικλ Σάμπα, Τζωμάλ Φίλντντ, Άλμπερτ Πίρσον, Τζορτζ Έγκελ, Λούις Λιγκ, Οσκαρ Νιχτ, Ρούντολφ Χάουμπερτ και Γουίλιαμ Σέλιγκερ. (Ο τελευταίος εξαγορεύθηκε από την αστυνομία και έγινε μέγιστος κατηγορούμενος). 49 μέρες κράτησε η δίκη. Ο εισαγγελέας του δικαστηρίου στην απόφαση του είπε:

«Κατάδικος τε ανόσιτος τους ανθρώπους, κινώντας τους ώστε να χρησιμοποιήσουν για παράδειγμα και έτσι να έχετε πόσιος το καθέστως σας».

Ο δήμαρχος όμως της πόλης, διακήρυξε:

«Διαπράτουμε μια πράξη που αν γι-

Σικάγο 1886: Το

Αποσπάσματα α

ΣΠΑΣ

«Αν νομίζετε ότι με το να μου κρεμάσετε θα αντιμετωπίσει το εργατικό κίνημα... το κίνημα απ' όπου τα εκατομμύρια των καταπιεσμένων, τα εκατομμύρια αυτών που εργάζονται σκληρά μέσα στη φάσκα και τη μέρα, περνούμενη τη λήθηρα, αν αυτή είναι η γνώμη σας, τότε κρεμάστε μαζί Έδω θα ποδοπατήσετε μια σπύδα, αλλά εκεί κι εκεί, που μας και μπροστά σας, παντού φλόγες ξεσπούνται. Είναι μια υποψηφία φέρει να τους τη φέρσει...»

Αυτές είναι οι ιδέες μου. Αποστέλλω αναποστοστό κείμενο του εαυτού μου. Δεν μπορώ, αλλά και δεν θέλω να τη σταθροιστή. Αν νομίζετε ότι θα το σκοτώσει, σκοτώνετε εμάς... αν σταθείτε, οι άλλους ανθρώποι, αν σιωπήσει, επιλέγει τόλμαν να πουνη την αλήθεια... τότε κι εγώ θα πληρώσω το ακριβό αυτό τίμημα με θαρραλ και περηφάνια...»

νώταν στην Αγγλία, η βασίλισσα Βικτωρία θα έμενε το φρόνο της».

Καταδικάσαν σε θάνατο τους κατηγορούμενους Λιούις Σπας, Σ. Φίλντντ, Μ. Σάμπα, Α. Πίρσον, Α. Φίστερ, Τζ. Έγκελ, Α. Λιγκ και τον Οσκαρ Νιχτ σε 15 χρόνια καταναγκαστικά έργα.

Η καταδίκη τους έγινε χωρίς αποδείξεις, όλοι γνώριζαν ότι η αστυνομία έφερνε την ευθύνη των γεγονότων, αλλά η ταφική δικαιοσύνη τους καταδίκων για τις επαναστατικές τους ιδέες που υποστήριξαν στις αποδείξεις τους.

Μετά την καταδίκη τους, ξεσηκώθηκε παλλικό κίνημα για τη σωτηρία τους. Όλες οι προσηγγίες για εφέσεις απορρίφθηκαν από το ανάτο δικαστήριο. Μόνο για τον Φίλντντ και το Σάμπα η

«Έβλεπα να με...

αυτή την πόλη...

οργανώσαν. Αυ...

δουλεύουν δεκα...

τόσοις και δεκα...

Εκείνο μέρα...

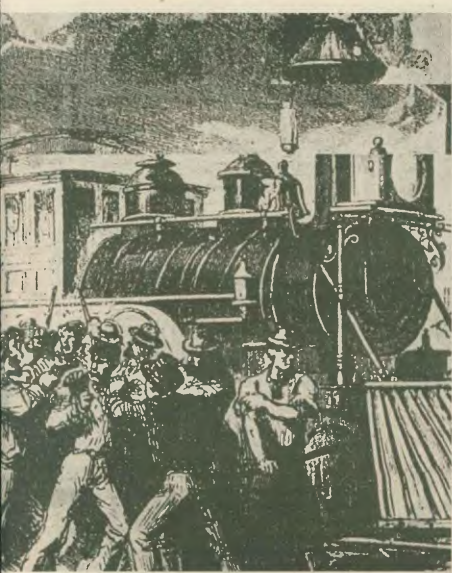
Καθέρωσαν και αλληλεγγύη...

όλου π...

Στις 11 του Μ...

Συνέβρισε της Δ...

Παρίσι, ο Ρεϊμόν...

Εργατικό κίνημα θρηνεί τα πρώτα θήματα

πό τις απολογίες

ΝΙΜΠ

μερίζονται τους ορτεργάρτες σ' τα σκάλια. Τους βόρθησα να είναι μεγάλο εγκλημα. Τώρα βρες την ημερα, ανη για δεκαετιες... Είναι κι αυτο εγκλημα. Για μεγαλύτερο εγκλημα. Μια ημε με την ομάδα μου, από τους σκαίου να πηγανου σπ δουι-κου προκ. Γυροζην σπια τους με τον αδελφου μου, από τους σκαίου και τα παιδια τους με το κίριε προεδρε, σκανα κι άλλο κίριε υπαλλήλους των μπακαλικων δουσιμλήλους της πόλης, να τους δέκο και έντετα το βραδυ με τους παρσου με εκλήθη. Εγινερα με εστια και την Κιρκια έχουν μεγάλο εγκλημα.

ΠΑΡΣΟΥΣ

«Είμαι σοσιαλιστής. Αν και μη-οδητός, σκλάβος, πιστεύω, ό-πως και πολλοί άλλοι, ότι είναι λάθος σπέναντι στον εαυτό μου και όδικο για το συνανθρώπο μου να ξεφυγα από τη θέση του μισθωτου σκλάβου με το να γί-νε σφεγνικο και ιδιοκτητής σκλάβου». Αν ειχα διαλέξει άλλο δρόμο στη ζωή μου, μπορεί τώρα να ανέρθαι το σκαλοπατι της καλής κοινωνίας του Σί-καγου, να όρουα με την οικογένειά μου σε ένα ομαρο σπιτι με όλες τις ανέσεις και την πολυτέλεια και με σκλάβους στις διαταγές μου. Όμως διαλέξα τον άλλο δρόμο και σήμερα στεκομαι μπροστά στην αγότη. Αυτό είναι το εγκλημα μου».

«Ζήτω η απεργία».
Πρωτομαγιάτικο σκίτσο του 1927

Στην Ελλάδα, η πρώτη Εργατική Πρωτομαγιά γιορτάστηκε το 1893 στους Παύλους του Ολυμπίου Διός, από τον Κεντρικό Σοσιαλιστικό Σύλλογο του Σαυιρου Καλλέργη.

Το 1923 στον Αγιο Γιάννη Ρέντη στον Πειραιά γιορτάζεται η Πρωτομαγιά.

60 Σωματεία (40 Πειραιώτικα και 20 της Αθήνας) συμμετείχαν στη συγκέντρωση. Τα αιτήματα που θέτουν τα σωματεία, ανάμεσα στο β και εσφαρωγή του θώρου, αντιμετώπιζούν τη σκληρή άρνηση της κυβέρνησης.

Για τη διεκδίκηση των αιτημάτων τους, οι εργάτες χερμάζουν το αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης τους. Ακολουθούν μεγάλοι απεργιακοί αγώνες.

Στις 23 Αυγούστου 1923 πραγματοποιείται μεγάλη πανεργατική απεργία και συγκέντρωση στον Πειραιά, στο Πασάμια.

Η κυβέρνηση δίνει εντολή να διαλυθεί δια της βίας η συγκέντρωση. Απολογισμός: 11 νεκροί, 110 τραυματίες, 500 συλληφθέντες.

Μάης 1936: Το απεργιακό κίνημα σε εκείνη την περίοδο παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις. Η άρχουσα ενός καλύτερου αιώρου, ιδανικά που σημύδωναν το δρόμο του θικού τους Γ'ολκωζή.

Το αιματηρό μνημόνιο του Σικελιανού του Πειραιά δεν είναι για να το διαβέσωμε, αλλά 1 ΜΑΗ, είναι διαχρηγή για δράση, είναι ύμνος στην ταξική

γών εργατών από τις σφαιρές του χοροφυλικών.

Η οργή του λαού της Θεσσαλονίκης είναι αβάστακτη γ' αυτό το ύπουλο χυτισμα.

Την επόμενη μέρα 150.000 λαού συγκεντρώνονται στην πλατεία Ελευθερίας για να εκδηλώσουν την αγανάκτησή τους για το ματοκύλισμα των απεργών.

Οι χοροφυλικες με όπλα και οπλοπολυβόλα προορουν σε ένα δολοφονική επίθεση ενάντια στο όπλο πληθος. Δώδεκα νεκροί και τρακισότατα τραυματίες ήταν ο αιματηρός απολογισμός αυτής της επιχειρήσης των θεσπυομεταβικών οργάνων.

Η 1η Μάη 1944: Ο φασιστάς κατακτητής ήθελε να δώσει ένα μεγάλο προμοκρατικό μήνυμα στον αούδοικό λαό μας, εκτελώντας τον ανθύ το επαναστατικό, εργατικό κίνηματος στη χώρα μας.

Στο Σκοπευτήριο της Καισαρικής την 1η Μάη, μύρα που δεν επιλέχθηκε τυγαία από τον κατακτητή, εκτελούνται 200 διαλεκτά παλικάρια, διακόσιο κομμουνιστές, αφήνοντας πίσω τους ακριθή παρακαταθήκη για τις επόμενες γενές, την αυτοδουλία, τον προισμο, τα ιδανικά για το ε' ημερομια ενός καλύτερου αιώρου, ιδανικά που σημύδωναν το δρόμο του θικού τους Γ'ολκωζή.

Το αιματηρό μνημόνιο του Σικελιανού του Πειραιά δεν είναι για να το διαβέσωμε, αλλά 1 ΜΑΗ, είναι διαχρηγή για δράση, είναι ύμνος στην ταξική

πάλη. Δεν είναι απλά επικαιρο, είναι επικαιρο για να αναζωογονεί τον άνθρωπο, γιατί συνδέεται με τον μέλλον του.

Η ιστορική νιμή του Σικαίου θμύει ότι τίποτα δεν χαρίζεται, όλα κατακτώνται, ακόμη και με αιμα αν χρειασθεί, ενώ η εμπειρία των εργατικών αγώνων από τότε μέχρι σήμερα διλώνει ότι σκληρός αγώνας απαιτείται για την νίκη και εξίσου σκλήρος για να κρατησουμε τα κερτημένα.

Αυτό σήμερα έχει ιδιαίτερη σημασία για όλους μας, μπροστά στην καταγήδα των αντραγαλικών μέτρων που δορυμάστε από το κεράλι και υποτακτικός του.

Η εργατική τάξη δεν πρέπει να ξεστρατίζει από το μνημόνιο της 1ης ΜΑΗ και όλοι μας δεν πρέπει να ξεγυνομε ό' εμεις κυλάμε, η προβή της ιστορίας στην προόδο, ό' ο αγώνας μας ενάντια στον ανειρηνητο εχθρό με το κεφάλαιο, δεν νιορσεί όρια μέχρι την οριστική μας νίκη πάνω ο' αυτόν, νίκη που θα μας οδηγήσει στην σοσιαλιστική πολιτεία, χωρίς την εκμετάλληση ανθρώπου από άνθρωπο.

Το ταξικό προσκλήτήριο του σήμερα μπροστά στους θύσολους κίριους που κερνιμή πρέπει να συνδεθείται με την Απόσπασή μας, οι κατακτητές και τα δικαιώματα που επιβλήματε δήμα το θύμα κάτω από πολύχρονο και σκληρού αγώνος δεν θα μνομο κίται από τη σπιδεράνα στήνα των πολυεθνικών.

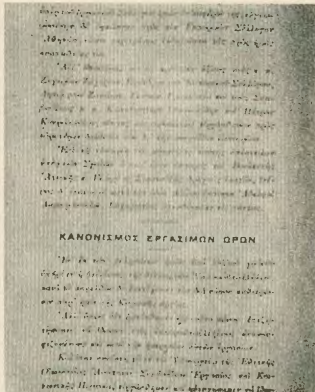
Την απόφαση αυτή πρέπει να επεθεώσωμε στην πράξη.

σε ισόδια κατανα-
ωθη, οι μέλλοιθάνου-
μιά, πρηνουδύ-
ακός στα ιδανικά διαπρά-
α στα ιδανικά της διακρίσαν ό'α πε-
ας «σε μια και νιορσεί-
της (ούτ). Πέθαναν με-
όι εκείνοι που έπε-
ωσαν εργατικής τάξης.

μέρας πώλης
των εργατών
ν κόσμου
η του 1889, στο 2ο
την Διεθνήσ ό'α διαβήνω, αν πρόσω-

πος των εργατών του Μπρωτίου και γραμματέας της Εθνικής Ομοσπονδίας των συνδικατικών της Γαλλίας, με υπόδειξη του Φ. Εγγκελς και με σύμφωνη γνώμη του Λαβάρη, Μπέπλιελ και άλλων, έκανε στο συνδείο την πρόταση να οργανωθεί μια μεγαλειώδης εκδήλωση στην καθορισμένη ημερομηνία, κατά τρόπο που σε όλες τις χώρες, σε όλες τις πόλεις, οι εργάτες να παλέωνουν από κοινού για την κατάκτηση της ωαυρήσ εργασίας.

Ετσι, η 1η του ΜΑΗ του 1890 γιορτάστηκε σε όλο τον κόσμο, με απεργίες και συγκεντρώσεις.
Τον επόμενον χρόνο, το Συνδείο των Βρετ'λλών καθόρισε να γιορτάζεται τα ό'ο του κόσμου, κάθε χρόνο η Πρωτομαγιά.

Το 1935 ξεκίνησαν οι διαβουλεύσεις για τη θέσπιση κανονισμών εργασιμών ωρών στο εμπόριο (φωτοτυπία από τα πρακτικά συνελεύσεως του ΔΣ του Συλλόγου Εμποροπληθών)

Ενας αιώνας ανώνυμες για το δωρο

«Για τη προστασία τους οι εργάτες πρέπει να ενοηθούν και ως τέτοιη να αναγκασθούν να ψηφιστεί ένα νόμος, ένας πανίσχυρος κοινωτικός οργανός που θα εμποδίσει τους ίδιους να πουλούν εθελούσια στο κεφάλαιο τους ίδιους τους εαυτούς τους...».

Το λόγο του Καρλ Μαρξ που ορίζουν τη σημασία της μάχης για τον άνθρωπο εργάτη εργάσιμους, ακούγονται τραγικά επίκαιρα όταν στη χώρα του 21ου αιώνα, η μεγαλύτερη κατακτητή της εργατικής τάξης, το οκτώωρο, βρίσκεται στο στόχαστρο και καταρτίζεται μέρα από τη «Λευκή Βίβλος» της σύγχρονης υποδούλωσης.

Στη χώρα μας η πάλη για τη μείωση των ωρών εργασίας, ξεκίνησε στα τέλη του 19ου αιώνα και προς δόξαν των φωτισμένων «πατέρων» που μας κυβερνούν, συνεχίζεται μέχρι σήμερα!

Να μείνουν οι ώρες δουλειάς, απαιτούν οι εργάτες της Σκωτίας, ένα μεγάλο απεργείο το 1879. Ο Μάρξ του 1910 σηματοδότησε από την απεργία των ναυτοεργασιών που ζητούν να ελαττωθούν οι ώρες δουλειάς και να καθορισθεί με νόμο το ωράριο. Το 1919 κινώμενοι η πρώτη διεθνής Σύμβαση Εργασιμών που καθορίζει το ωράριο εργάσιμους στις 8 ώρες τη μέρα. Είκοσι χρόνια αργότερα το ελληνικό κράτος παρά τις αντιρρήσεις του, αναγκάζεται να την επικυρώσει με το νόμο 2269/20 «Περί περιορισμού των ωρών εργασίας» στη βιομηχανία, βιοτεχνία, μεταλλεία, κατασκευά, μεταφορές. Οι κυβερνήσεις της εποχής, ωστόσο, αβυσσώνουν το περιβάλλον στις εργοστάσια να παραβιάζουν το νόμο στην πράξη και κωφεύουν στις καταγγελίες των εργατικών ομαδιών.

Από την εφαρμογή του οκτώωρου εξαρτώνται οι εργαζόμενοι στο εμπόριο, τη δεκαετία του '20 δούσαν 9 ώρες τη μέρα, ενώ στις αρχές της δεκαετίας του '30, παρά την τυ-

πική επέκταση του νόμου και στα ισοδύναμα, οι εργοστάσιους τους κερδοφόροι να εργαζόνταν «μέχρι τη 11ην νυχτερινή», όπως αναφέρεται στα πρακτικά γενικής συνέλευσης του Συλλόγου Εμποροπληθών Αθηνών, στις 14.4.1932. Με το 8/13.4.32, Προεδρικό Διάταγμα το οκτώωρο επέκτειναν για τους υπαλλήλους των ενώσεων εταιρειών και τραπεζών. Τον Μάρτιο του 1935 φτάνει στην Αθήνα ο απεσταλμένος του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας κ. Μορέτ, ο οποίος περιεοδεύει στα Βαλκάνια, για να ελέγξει την τήρηση του οκτώωρου. Ο ξενο-εξωστρεφής, μετά από αίτημα του Συλλόγου Εμποροπληθών, περιμεριάζει και ζητά από την ελληνική κυβέρνηση να σεβαστεί τη διεθνή σύμβαση και να επιμοδιώσει την παραβίασή της, δύο χρόνια αργότερα, το 1937, οι εργάσιμες ώρες για τους υπαλλήλους των ενώσεων εταιρειών καθορίζονται με τροποποίηση του Προεδρικού Διατάγματος του 1932. Μοναδικό φαινόμενο για τα παγκόσμια χρονικά, αποτελεί η προβολή του αήμιματος της μείωσης των ωρών εργασίας και η καθιέρωση του δώρου, που μένουν στη διεκδικασία της νομικής κατοχής οι υπαλλήλοι, την ίδια περίοδο, οι εργάτες Τύπου κατακτούν το δωρο! Αμέσως μετά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο, καθιερώνεται η εργασία των 40 ωρών τη βδομάδα για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, στο 1960 οι οικοδόμοι απεργούν διεκδικώντας 7 ώρες. Στο 1961 η δικτατορία οι εργαζόμενοι στο εμπόριο αγωνίζονται για μείωση των ωρών εργασίας και αντιμετωγίζονται με διώξεις και ουλήσεις από τους συναγματούχους. Μετά τη μεταπολίτευση καθιερώνεται η μείωση των ωρών εργασίας, τον Οκτώβριο του 1962 καταργείται από το 1967 και σήμερα αποτελεί μακρινό παρελθόν!

«Η Κυριακή αγία θα επιβληθεί, ως ετήσιος νόμος, πρόσθετος νόμος «απόκρηβη» σκληρά στο τέλος του 19ου αιώνα ο αβερσογράφος της εφημερίδας «Καρδί». Είναι η εποχή που οι Έλληνες εργαζόμενοι έχουν για τη μεγάλη μάχη της κατάργησης της κυριακάτικης δουλειάς που αποτελεί το επιστέφμα της εκμεταλλεύσεως τους από τους εργοδότες.

Να μην εργαζόνταν και την Κυριακή και να μειωθούν οι ώρες δουλειάς, απαιτούν το 1890 οι μεταλλωρύχοι του Λαυρίου που χάνουν τη ζωή τους μέρες 14 ώρες κάθε μέρα στις σποές. «Την Κυριακή να κλείνεται η καρσίστρια καθ' όλην την ημέρα και οι εργάτες να αναπαύονται», ζητούν με ψηφισμα του συνεδρίου τους στην αίθουσα «Παρνασσός», το 1897, οι εργαζόμενοι στο εμπόριο που ορίζουν τον αγώνα για να «πιάσει να είναι η δουλειά δουλειά» οριστική η Κυριακή αγία, διεκδικούν την μεγάλη απεργία του Μάρτιο του 1910, οι ναυτοεργασιές, Ο Τύπος της εποχής, οι πολίτες, ακόμα και ο κλήρος, συμπαριστάνται στους εργάτες. Η κυβέρνηση υποχωρεί και την ίδια χρονιά ορίζει την Κυριακή ημεραία. Τέσσερα χρόνια αργότερα, τον 1914, είναι οι αγώνες συνεχίζονται ψηφίζεται νόμος που καθιερώνει την κυριακάτικη αγία. Το 1915, οι εργοστάσιους επανέρχονται και πιέζουν για την ακύρωση του νόμου, χωρίς να το πετύχουν. Την ίδια τήρη έχουν οι προπολεμικές της δεκαετίας του 1950 αλλά και το 1960. Η γιορτίνα αντήν στην αναστασιακή αντίσταση των εμποροπληθών, όταν επιχειρεί να σπυλευθροποιεί το ωράριο και να ανοίξει «παρβούρια» για την κατάργηση της Κυριακής αγίας που, για το εμπόριο, η-ροστάσιους καθιερώνει το Προεδρικό Διάταγμα της ΝΔ το 1993 το οποίο διατηρεί η σημερινή κυβέρνηση!

Σε αντίθεση όμως της «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ» έγινε αναφορά στα δικαιώματα της Ομοδικής Εστία, το ΙΚΑ (παροχές σε ωράριο, ιατρική περίθαλψη, συντάξεις κ.ά.)

Σε αυτό το φάσμα θα ασχοληθούμε με τις παροχές από τον Οργανισμό Ασφάλισης Εργατικού Αντικειμένου (Ο.Α.Ε.Δ.) Πρώτα από όλα οι εισφορές που πληρώνουμε στον Ο.Α.Ε.Δ είναι 3,27 ο εργοδότης και 2,33 ο εργαζόμενος, σύνολο 7,60. Αυτό καταναμάει ως εξής:

- Άντρωτα 0,00
- Ασφάλιση εργασιμότητας μισθώτων 1,00
- Οικογενειακά επιδόματα 2,00
- Επαγγελματική κατάρτιση 0,45 και,
- Λογισμικά ασφαρηγοτήτων εργοδότη 0,15

Από τις παραπάνω παροχές δικαιούται κάθε εργαζόμενος, που καταβάλλει εισφορές υπέρ του Ο.Α.Ε.Δ., με ορισμένες προϋποθέσεις που προβάλλει ο Οργανισμός:

Επίδομα ανεργίας

Για να είναι κάποιος στο Ταμείο και να εισπράξει επίδομα ανεργίας, πρέπει να έχει ορισμένες προϋποθέσεις και αυτές είναι:

Αν απολύεται για πρώτη φορά, ο ασφαλισμένος πρέπει:

- α) Να έχει πραγματοποιήσει 80 ημέρες εργασίας το χρόνο για δύο προηγούμενα χρόνια πριν την απόλυση. Το τελευταίο όμως 14ημέριο πρέπει να έχει συμπληρώσει 125 ημέρες εργασίας, χωρίς να υπολογίζονται σ αυτές οι ημέρες εργασίας, τον δύο τελευταίον μήνουν. Παράδειγμα, αν ένας εργαζόμενος απολύθηκε στις 15/5/95 πρέπει να πραγματοποιήσει το γιόνο πρώ 125 ημέρες εργασίας από 16/3/94 έως 15/3/95 (12ήμερο). Οι ημέρες εργασίας 16/3 - 15/5/95 δεν συνυπολογίζονται.
- Αν δεν συμπληρώσει ο εργαζόμενος τις παραπάνω προϋποθέσεις, πημει σε άλλη περίπτωση.
- β) Επίδομα ανεργίας παύει επίσης ο εργαζόμενος που έχει πραγματοποιήσει στα δύο προηγούμενα χρόνια, πριν από την απόλυση, το 200 ημέρες εργασίας, από τις οποίες 80 ημέρες το χρόνο (δεν υπολογίζονται οι ημέρες εργασίας, τον δύο τελευταίον μήνουν, πριν την απόλυση).

Αν απολύεται για 2η, 3η κλπ. φορά, ο ασφαλισμένος πρέπει:

- Να έχει πραγματοποιήσει 125 ημέρες εργασίας το τελευταίο 14ήμερο πριν την απόλυση, του, χωρίς να υπολογίζονται στις 125 ημέρες οι ημέρες εργασίας, τον δύο τελευταίον μήνουν.
- Αν ο εργαζόμενος είναι ασφαλισμένος επαγγελματικά ή σε τουριστικά επιπλέον, αρκούν 100 ημερομίσθια το 21ήμερο που προηγείται της 14ης, χωρίς να ωφειώνεται τα ημερομίσθια του 21ήμερου.

Σημειώνουμε ότι για τους Οικοδόμους προβλέπεται μειωμένες προϋποθέσεις για την απόλυση. Δηλαδή, αυτή που 125 ημερών εργασίας, που ισχύει για όλους τους εργαζόμενους, για τους Οικοδόμους χρειάζονται σήμερα 110, ενώ από 1/6/98 απαιτούνται 100 ημερομίσθια.

Κάνουμε γιορτίνα, στις 10/6/92 ο Οικοδόμος είναι ομίλιος στο Ταμείο Ανέργειας με 500 ημέρες εργασίας, τότε όμως με το Νόμο 2081/92 μας πήγαν με τους άλλους εργαζόμενους, επί 125. Κάτι από την πίστη του κλάδου, τον 14ήμερο του 1996 αναγκάστηκε η κυβέρνηση στασιακά να το μειώσει στα 100 ημερών.

Οι παραπάνω ημέρες εργασίας που αντισφάει όποι απολύεται πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί το τελευταίο 14ήμερο πριν τη λήξη της εργασιμικής σχέσης, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα ημερομίσθια των ετών ασφαλιστικού.

Η αναγγελία και έγγραφη του άνεργου στο Ταμείο πρέπει να γίνεται μέσα προημέριο 60 ημερών από την ημέρα της απόλυσης του.

Το επίδομα καταβάλλεται επί (6) μήνες μετά την αναγγελία. Η επόδοση διαρκεί ανάλογα με το πόσες ημέρες ασφαλισμένος έχει ο εργαζόμενος.

Από 100-149 ημέρες εργασίας 5 μήνες επόδοση
 » 150-179 » » 6 μήνες επόδοση
 » 180-219 » » 8 μήνες επόδοση
 » 220-249 » » 10 μήνες επόδοση
 » 250 & άνω » » 12 μήνες επόδοση

Για όσους έχουν συμπληρώσει το 49ο έτος της ηλικίας μπορούν να επόδοθούν για 12 μήνες με 210 ημέρες ασφάλιστος. Το ποσό του ημερησίου επιδόματος είναι 3,20 δρω, επί 25 ημερών το μήνα το καλύτερο. Το ανώτερο είναι 3.300 επί 25 ημερών το μήνα.

Δικαιολογητικά:

- Αίτηση του ασφαλισμένου για την απόλυση (στέμψη ανεργίας), όπως προημέριο 60 ημερών από τη λήξη της σχέσης εργασίας.
- Υποβλήσι της έγγραφης καταγγελίας της σύμβασης εργασίας, που πληρώνουν από τον εργοδότη που να έχει προέλθει από τη δια-

Αντιγράφου του ασφαλιστικού διαβιβάζουν του φορέα της κύριας ασφάλισης.

• Οικονομικά διαβιβάζα ασθενείας, για να υπολογιστούν οι προσαρτήσεις, λέγω προσαρτήσεις, μισθών (ποσό 10% προσαρτήση για κάθε μέλος της οικογενειακής του).

Τι δικαιούμαστε πλέον ΑΣΑ

Για το Ταμείο ανεργίας η θέση της Ομοσπονδίας είναι, οι άνεργοι να επιδοτούνται για όσο το διάστημα είναι άνεργοι και το επίδομα ανεργίας για κάθε μέρο να είναι στο ύψος του 80% του ημερησίου του ανεπίδοτου εργάτη της Εθνικής Συλλογής Στάθμες Εργασίας.

Θέση της Ομοσπονδίας είναι, τα οικογενειακά επιδόματα να αυξηθούν. Ηδη το υποπερίστωμα για τα οικογενειακά επιδόματα είναι πάνω από 35 δικαιωματούχους!

Επίδομα στράτευσης

(Εφεδρικό επίδομα)

Στα επίδομα στράτευσης καταβάλλεται σε όσους υπηρετούν τον πατριωτικό θύση ή μετακλιθεύσαν στις ενόπλιες δυνάμεις ή παρέμειναν σε εφεδρεία.

Το ποσό της επίδοσης είναι ανάλογο του διαστήματος της απόδοσης ή της στρατιωτικής άσκησης και των αποδοτών του μισθού. Επίσης προσυπόκειται για κάθε προστάτομένο μέλος της οικογένειας του.

Οι προϋποθέσεις για να πάρει κάποιο επίδομα είναι:

- α) Η ηλικία του στρατεύμενου στη θάλασσα.
 - β) Η ημερομηνία 150 ημερών εργασία στην ασφαλιστική κατά το προηγούμενο έτος της στράτευσης ή κατά το προηγούμενο 15 μήνο, μη υπολογιζόμενων των ημερομηνιών των τριών προηγούμενων μηνών.
 - γ) Το επίδομα στράτευσης χορηγείται εφάπαξ για την εφεδρεία κάθε φορά που καλείται ο μισθωτός σε μετακλιθεύση ή όταν συμμετέχει σε στρατιωτική άσκηση.
- Δικαιολογητικά:**
- Πάρολη σχετικής αίτησης.
 - Υπόβλητο βιβλιότυπο ασφαλιστικής, ασφαλιστικού οργανισμού στον οποίο υπάγονται ο ασφαλισμένος πριν τη στράτευση του.
 - Οικογενειακό βιβλιότυπο ασθένειας.
 - Βεβαίωση Δημοτικής ή Κοινοτικής αρχής, σχετικά με την οικονομική κατάσταση.
 - Βεβαίωση του τελευταίου εργοδότη πριν τη στράτευση.
 - Βεβαίωση της στρατιωτικής υπηρεσίας ή της μονάδας.

Οικογενειακά επιδόματα

Οικογενειακά επίδομα δικαιούνται οι μισθωτοί που παρέχουν εξαρτημένη εργασία με σχέση ιδιωτικού δικαίου σε οποιοδήποτε εργοστάσιο, ανεξάρτητα αν την παρέχουν κατά κύριο επάγγελμα ή όχι.

Το ποσό του επιδόματος είναι ανάλογο με τον αριθμό των παιδιών, για τα οποία έχει ανεγερθεί δικαίωμα επίδοσης και το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα του δικαιούχου.

- Προϋποθέσεις:**
- α) Η συμπλήρωση 30 ημερών εργασία κατά το προηγούμενο της απόδοσης ημερολογιακό έτος.
 - β) Η 2μηνη τακτική επίδοτη, λόγω ανεργίας του μισθωτού.
 - γ) Η 2μηνη ανεργία αντικατάεται για εργασία (ασθένεια, άδεια κιοροφίας - λοίμωξη) που έχει κριθεί από όργανο του αρμοδίου φορέα υποπεριφέρειας ασφαλισίας.
 - δ) Το πραγματικό γεγονός της επιδόσεως του δικαιούχου με τη συντήρηση των παιδιών.
 - ε) Η ηλικία των παιδιών έως 18 ετών ή 22, προκειμένου να σπουδάζει ή για παιδιά άνω των 18 ετών, που όσο διαστέλλει με δωρεή ή αντικατάστατο τους.
- Δικαιολογητικά:**
- Αίτηση - γαβλήνη δήλωση του δικαιούχου, απ' όπου να προκύπτει ότι τα τέκνα φιλοκτούν στην Ελλάδα και συντηρούνται από αυτόν.
 - Βιογραφικό εντύπο.
 - Οικογενειακό βιβλιότυπο νοσήλιας.
 - Αιτήσεις αρχικής γέννησης των παιδιών.
 - Αποφασιστικό πράξις γέννησης παιδιών.
 - Βεβαίωση του στρατιωτικού φορέα.
 - Βεβαίωση του εργοδότη, απ' όπου να προκύπτει, εάν καταβάλλεται επίδομα παιδιών με βάση ΣΣΕ ή άλλη διάταξη η.

Επίδομα μετεγγκατάστασης

(σε παλινοστούντες Έλληνες)

Στα πλαίσια του προγράμματος αυτού, καταβάλλεται οικονομικό δόνημα σε Έλληνες υπηκόους που επιστρέφουν στη χώρα μας για μόνιμη εγκατάσταση και αποξολόγηση, ή οι ορισμένες παλινοστούντες, αφού πρώτα αποκτήσουν την Ελληνική υπηκοότητα.

Το επίδομα κινείται από 50.000 - 100.000 δραχ. ανάλογα με την οικονομική κατάσταση των δικαιούχων.

- Προϋποθέσεις:**
- α) Η ύπαρξη τουλάχιστον παραμονή των ενδιφερομένων στο εξωτερικό.
 - β) Η ηλικία (20-60 χρονών).
 - γ) Η εγκατάστασή τους σε περιοχές της χώρας εκτός των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης.
- Δικαιολογητικά:**
- Αποδοτικό εισόδημο στη χώρα (διαβιβητήρι ή ιστοπονητικό μετωπίστω ή βεβαίωση τελωνειακής αρχής ανόρου).
 - Βεβαίωση προστάσης ανήλικων τέκνων (π.χ. ληξιαρχική πράξη γέννησης).
 - Διαμνηστικό μίσθωσης κατοικίας θεσμοτημένο από την οικεία ΔΟΥ.

Επίδοτη νεοεισερχομένων στην αγορά εργασίας

Το επίδομα καταβάλλεται στους νέους και τις νέες ηλικίας 20-29 ετών, εφόσον είναι άνεργοι και παραμένουν εγχερωμένοι στα μητρώα άνεργων του Οργανισμού επί ένα έτος, αλλά εισέρχονται στην αγορά εργασίας για πρώτη φορά.

Το επίδομα είναι μηνιαίο και καταβάλλεται για πέντε μήνες.

- Προϋποθέσεις:**
- Είναι η εγχερωσή τους ειδικά μητρώα ανεργών μέσα σε τρεις μήνες από τη συμπλήρωσή του 20ου έτους της ηλικίας τους ή την απόλυση τους από το στρατό ή τη λήψη του απολυτηρίου ή του τίτλου σπουδών ή διακοπών των σπουδών τους και παραμένουν στα ειδικά μητρώα άνεργων για ένα έτος.
- Δικαιολογητικά:**
- Ασφαλιστικό βιβλιότυπο ΙΚΑ.
 - Ιστοπονητικό οικογενειακό κατάσταση.
 - Υπόβλητο δήλωμα του Ν. 1599/1986, στην οποία ο δικαιούχος να δηλώνει ότι δεν πραγματοποιεί περισσότερο από 80 ημερομίσθια σε διαλείπουσα απασχόληση και ότι δεν ανκελί άλλο επάγγελμα.

Επίδομα συμπληρωματικών παροχών ηητροδότηας

Δικαιούνται οι εργαζόμενοι ασφαλισμένοι κατά την έναρξη της άδειας κιοροφίας, μετά τον τοκετό και εργασία εισπράδων το επίδομα από το ΙΚΑ για την απκή από την έρση λόγω κιοροφίας και λοίμωξης.

Οι παροχές μητρότητας είναι ίσες με τη δωρεά που προκύπτει από τις αποδοχές που καταβάλλονται ο εργοδότης, αφού αφαιρεθεί το επίδομα που καταβάλει το ΙΚΑ για το ίδιο χρονικό διάστημα.

Για το χρονικό διάστημα που καταβάλλονται τα επιδόματα κιοροφίας και λοίμωξης από το ΙΚΑ, πλην του χρόνου για τον οποίο ο εργοδότης υποχρεούται στην καταβολή αποδοχών. Η πρόβλεψη για την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι τρεις μήνες από την ημερομηνία πληρωμή από το ΙΚΑ.

- Προϋποθέσεις:**
- Να είναι ασφαλισμένοι/ές για ασθένεια στο ΙΚΑ.
 - Δικαιολογητικά:
 - Ασφαλιστικό βιβλιότυπο του ΙΚΑ.
 - Βεβαίωση του εργοδότη, από την οποία προκύπτει η ενεργός εργασία ή σχέση κατά την έναρξη της άδειας, λόγω κιοροφίας και λοίμωξης.

Σπουδαστική άδεια

Καταβάλλονται στους εργαζόμενους σε ιδιωτικές επιχειρήσεις μισθούς, φοιτητές, σπουδαστές, αποδοχές, για τη συμμετοχή τους στις εξετάσεις, πρόσθετη άδεια συνεχόμενη ή ημεμετική, διάρκειας 20 ημερών το έτος και/ ανώτατο όριο, σε όσους συμπληρώνουν το 18ο έτος και μέχρι της συμπλήρωσης του 25ου με βάση το κριτήριο το όριο του ημερομίσθου ανεπίδοτου εργάτη.

Σε όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους χορηγείται άδεια ημερών συνεχόμενη ή ημεμετική για κάθε ημέρα εξετάσεων ή οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 20 ημερών το μήνα, με βάση το νόμιμο ημερομίσθιο του μισθωτού-επίδοτου εργατή.

- Δικαιολογητικά:**
- Υποβολή σχετικής αίτησης.
 - Βεβαίωση της αρμόδιας σχολής ή του σχολείου, από την οποία να προκύπτει η ύπαρξη του μισθωτή ή φοιτητή ή σπουδαστή και η συμμετοχή του στις εξετάσεις.
 - Βεβαίωση του εργοδότη, από την οποία να προκύπτει ο αριθμός των ημερών άδειας, χωρίς αποδοχές, για τη συμμετοχή του στις εξετάσεις.
 - Βιβλιότυπο δόνητων για τους ανήλικους ή βιβλιότυπο εργασίας για τους ανήλικους.

Εκπαίδευση - κατάρτιση

Ο ΟΑΕΔ διαθέτει σε αρκετές πόλεις της Ελλάδας εκπαιδευτικές μονάδες για επαγγελματική τεχνική κατάρτιση με κόστος εκάστου.

Η φοίτηση είναι δωρεάν και διάρκει 6 ετών. Οι μονάδες αυτές παρέχουν μισθό, αφορομηκευτική περίθαλψη, στέγη, σίτηση σε όσες και ο σίση σε εστιατόρια των ετών ή σε άλλα ιδιωτικά εστιατόρια με κούποντα.

Η δαπάνη για όλα τα παραπάνω είναι αποκλειστικά του ΟΑΕΔ.

- Δικαιολογητικά:**
- Ειδική αίτηση.
 - Πιστοποιητικό γέννησης Δήμου ή Κοινότητας ή επικριρωμένο φωτοτυπώμα αυτών.
 - Απολυτήριο Γυμνασίου ή πιστοποιητικό σπουδών ή προαγωγής.
 - Εξέταση και τσος επιλογής.
 - Βαθμός τελικού σπουδών.
 - 2νεύνηση στην περίπτωση σιμεντιχών των και ισουδμικών αυτών.

Πρέπει να τονισθεί ότι τα παραπάνω προγράμματα είναι αξιόλογα, σε πολλές απόψεις τους, και συγχρονα για άνδρες και γυναίκες. Όμως, να τα εκπαιδευτικά κέντρα είναι δυσανάλογα με τον αριθμό των ενδιαφερομένων.

Θα μπορούσε με μια σίσητική πολιτική του ΟΑΕΔ και του Υποπεριφέρειας Εργασίας, που είναι ο πολιτικός προϊστάμενος του Οργανισμού, να πολλαπλασιασθούν αυτές οι μονάδες, να οικοδομηθούν στα νέα και να θύουν στην αγορά εργασίας με κοστή εφόδα.

Ο ΟΑΕΔ είναι να παίξει έναν τέτοιο ουσιαστικό ρόλο, που θα μπορούσε να δικαιολογήσει και την ύπαρξή του, στην οποία έχει μετρηθεί σε οργανωμένο χρηματοδοτήση των εργαζομένων. Με νόμο που πέρασε η προηγούμενη και η σημερινή κυβέρνηση και με το πρόγραμμα της απόδοσης της εργασίας, στην οποία τον ΟΑΕΔ τον εκαναν δωρο σταματητές, δηλαδή, έπαυσι τους εργαζομένους, να μας αποκόμισαν να μας ξαναφέρουν στη δουλειά. Αυτοί απολύουν δέκα, προσλαμβάνουν τριάντα, ο Οργανισμός τους επιδοτεί και έτσι αυτοί ασάντων την παραγωγή τους χωρίς να πληρώνουν.

Επίσης για τους νεοεισερχομένους σε την αγορά εργασίας ο ΟΑΕΔ επιδοτεί τους εργοδότης για το ημερομίσθιο τους, που επιβάλλεται από τις εισφορές για την ασφαλίση, πληρώνοντας τα Οργανισμός.

Εμάς ως Ομοσπονδία υπ'απέλαμε να τηρήν πολιτική και επένεμεση από το Οργανισμός πρέπει να παίξει άλλο ρόλο και όχι απλόν που πέρασε σήμερα, δηλαδή της χρηματοδότησης των εργαζομένων.

Πρέπει να αυξηθούν τα επιδόματα ανεργίας, να επιδοτεί τους άνεργους για όσο χρόνο είναι άνεργοι, να αυξηθεί τα οικογενειακά και επιδόματα, να αυξηθεί το πρόγραμμα εκπαίδευσης και κατάρτισης και να αυξηθεί άλλα προγράμματα που θα είναι σε σφέλες των εργαζομένων και όχι των εργοδωτών.

Μέρα με τη μέρα δικαιώνεται η θέση της Ολοσπονδίας μας ενάντια στην ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.), τη συνθήκη του Μάαστραχτ και του Άμστερνταμ, τη Δεκάκη και Πρόταση Βέλλο. Εγκρατα ενημερώσαμε, στο δαδιάθρο του δικτυακού, τον κλάδο και αντιπαλέγαμε αυτές τις επιλογές, όλων των κυβερνήσεων που πέρασαν και της σημερινής, αναδεικνύοντας ότι αυτές οι στρατηγικές υπηρετούν μόνο το κεφάλαιο, ενώ αντίθετα θα φέρουν σοβαρά θανάσιμα εργαζόμενους και σε όλη την εργατική τάξη.

Τότε χαρακτηρίστηκε οπισθοδρομικοί, ότι δεν συλλαμβάνουμε τη διεθνοποίηση της οικονομίας, ότι θέλουμε την απομόνωση, ότι χρησιμοποιούμε ξένη γλώσσα, πως δεν έχουμε άλλα επιχειρήματα και ασχολούμαστε μόνο με το Μάαστραχτ κλπ.

Σήμερα όμως που ερωτηρούν οι καθημεριναί μας μοντάριμα τα αποτελέσματα αυτών των επιλογών, τουλάχιστον κάθε καλύτερος εργαζόμενος πρέπει να παρθεί, για την ορθότητα των θέσεων μας και να καταδικάσει όλους αυτούς που υπηρετούν συμφέροντα ξένα προς τα συμφέροντα των εργατών.

Πρέπει κάθε εργαζόμενος να καταδικάσει πολιτικές και συνδικαλιστικές ηγεσίες, που σε πλήρη σύμφωνη με το κεφάλαιο επιδιώκουν να μας γυρίσουν στο Μπρεζνέβινα.

Η υποτίμηση της δραχμής κατά 14% δεν είναι ακραϊσμός εν εθνικό, είναι αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής, είναι αποτέλεσμα στρατηγικής επιλογής του κεφαλαίου που πιστά υπηρετούν οι προηγουμένως και η σημερινή κυβέρνηση.

Ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας, κ. Παπαντωνίου, στην προσπάθειά του να δικαιολογήσει γιατί διόρισε τη απόφαση τους για υποτίμηση είπε: «Δεν συζητάμε μόνοι μας, συζητάμε με τους εταίρους μας στην Ε.Ε. και ένα μικτό ποσό το ξέρουν 500 - 1000 άνθρωποι δεν μπορεί να ξέρουν αν θα διαρρεύσει ή όχι». Δες, τι ζητήμα προκύπτουν από αυτή την υποτίμηση:

● Οι Έλληνες κυβερνώντες και οι 500 - 1000 άλλοι Ευρωπαίοι που το ήξεραν, μήπως είναι άγριοι, δεν είναι υπέρ της του κεφαλαίου, δεν είναι θύοι της της οικονομίας του κεφαλαίου, δεν είναι αυτοί που να νύνη και με δέντρο προκύπτουν να διαισώδων ό, τι κατέκτησε η εργατική τάξη τα προηγούμενα χρόνια, για να είναι ακόμα πλουσιότεροι αυτοί, που μέχρι και σήμερα με το αίμα και τον ιδρώτα των εργατών πλούτησαν. Εκτός και αν ο κ. Παπαντωνίου θέλει να μας πείσει ότι στη επιτόχια της Ε.Ε. και στις κυβερνήσεις του χωρών - μελών της, το πένιο χρώ το ξέρου οι προεταίριοι.

● Όταν λέγαμε και συνεχίζουμε να λέμε ότι οι αποφάσεις θα παίρνονται σε υπερεθνικά όργανα και τα Κοινωνία των κρατών - μέλων στην οποία θα είναι οι γέμιστες της υποθέσης, μας έδωσαν φερε αποτελέσματα. Να όμως που μόνοι τους αποθανατίζονται. Οι μεγάλες και σοβαρές αποφάσεις που έχουν να κάνουν με την οικονομία, την άμυνα, την εξωτερική πολιτική, παίρνονται αλλού, ερήμην όχι μόνο του ελληνικού λαού, αλλά και αυτού του ασιατικού κοινωδονίου.

● Οι προστάσεις να μην πληρώσουμε το παλιών εφωρέσ περιλήψεις, για να ξεφύλουμε τον Ι.Ε. Επτο και τώρα ο λαός σιγά - σιγά τους παίρνει χαμπάρι και αργά η γρήγορα θα δώσει την απάντηση σε αυτές τις πολιτικές, απ' όπου και αν εκφωρδίζονται.

● Άδωκι όμως ποιο γίνον και ποιο κερδίζον από υποτίμηση της δραχμής;

Το σίγουρο είναι ότι από την υποτίμηση θα κερδίζουν οι εθιζάντες, μεγαλοκεφαλαίοι, τραπεζίτες, μεγαλοεργατές, μεγαλοενοδοχοί, πολιεθνικές. Άλλωστε δεν είναι τυπικό ότι αυτοί παρόντα επιρροή στην υποτίμηση, απώ επιρροή στην πολιτική της κυβέρνησης και των Βρυξέλλων.

Βέβαια οι κυβερνήσεις προσπαθούν να πείσουν στήριξη στα μάτια του λαού καλώντας να να κάνει νέες θυσίες, λέγοντας ότι ήταν αναγκαίο να μετα η δραχμή στο παρωπικό νομισματικό σύστημα, ότι θα γίνουν επενδύσεις, ότι θέσει ζωντανό χρέημα στο χρηματιστήριο κλπ. Λες και οι εργάτες παύουν στο χρηματιστήριο. Να, στο χρηματιστήριο πέφει χρέημα από έθνους επενδύσεις, γιατί με την υποτίμηση αγοράζουν μισοτιμή τη δημόσια περιουσία, τη θιζωμένη, τον πλοτύ της χώρας μας. Όμως την «καρμάλω» των θυσιών, επενδύσεων κλπ. δεν είναι πρώτα και κύρια, οι εργαζόμενοι.

Θέσεις από το λαό ζήτησαν, για να μωμώμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να αντιμετωπίσουμε την ενείνα εσωτερική αγορά, για να πιάσουμε τους στόχους, να πιάσει και να μωμώμε στην Οικονομική Νομισματική Ένωση. Πάντα όμως το αποτέλεσμα είναι να θυσώνουν πρώτα και κύρια, οι εργαζόμενοι να γίνουν φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι, ο

Η οργάνωση και η πάλη των εργαζομένων είναι η μόνη που μπορεί να αποτρέψει τη σωαρωτική λαίλαπα της κυβέρνησης, που θέλει να μας επαναρθέσει σε εργασιακά μισαλάνα

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΣΕΒ - ΞΕΠΟΥΛΗΜΕΝΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΩΝ

Ποιοι κερδίζουν και ποιοι χάνουν από την υποτίμηση

Ολομέτωπη επίθεση της κυβέρνησης ενάντια στο εισόδημα των εργαζομένων, τα εργασιακά δικαιώματα και κατακτήσεις

πλούτος των λίγων να μεγαλώνει και ο λαός να οδηγείται στη εξαθλίωση.

Γίνεται φανερό ότι αυτοί που χάνουν είναι οι εργαζόμενοι, η εργατική τάξη, ο λαός γενικότερα. Να, τι είπε ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας και σε αυτή την καταδίκη των μέτρων και οι διαβήσανοι: «Για να υπάρχει αποτέλεσμα η υποτίμηση θα συνοδευτεί και με μια σειρά άλλα μέτρα, όπως καλύτερη μισθών και ημερομισθίων». Ο υπουργός αιάσιμα κάλεσε τους εργοδότες να μην δώσουν λεφτά τους, πάλιν από τη συνδρομή πολιτική όλη, 2,5%, τα συνδικαλιστικά, ασφαλιστικά εργασιακά δικαιώματα και τα κοινοκτηνομαία με αψήθη των ορίων συνταξιοδότησης, μείωση των εισοδημών των εργοδοτών στο Ι.Κ.Α, οι συλλογικές συμβάσεις και τα ταμειακά, θα καταργηθεί το οκτώωρο, 5-ήμερο με τις λεγόμενες ελαστικές μορφές απασχόλησης, γενικό κωδικό της μερικής απασχόλησης, στην οποία κατάργηση κάθε διακριτικότητας των εργαζομένων. Παράλληλα οι έχουμε σοβαρές περι-

κοπές στις κοινωνικές δαπάνες, παιδεία, υγεία, που σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι κινδυνεύουν να χάσουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη. Ο πληθωρισμός θα ανέβει, όπως παραδοξέται και η υποτίμηση κατά 2,5 με 3 μονάδες, όμως κατά τα λεγόμενα του υπουργού Εθνικής Οικονομίας θα πέσει μέχρι τέλος του χρόνου. Δεν μας λέει όμως πως θα μειωθεί; Εμείς γινώσκουμε ότι είναι τρόπος υποτίμηση με αψήθη της ανεργίας και μείωση του λαϊκού εισοδήματος.

Από μας επιφυλάσσον. Σε αυτή την κευθαρόση φρουσ σκόπε να κινηθούν και θε το πετύχουν, αν συνολικά η εργατική τάξη δεν αναπτύξει σθεναρή αντίσταση και επίθεση.

Η επίθεση της κυβέρνησης ήδη άρχισε με τις ΔΕΚΟ. Το ξεπομπήματα της Ο.Α.Υ.Μ.Π.Ι.Α.Κ.Σ. και η κατάργηση του 3-ήμερου Μισθώματος, ωφωρικοί κλπ. είναι μόνο η αρχή, η συνέχεια θα είναι στις υπόλοιπες ΔΕΚΟ και στη συνέχεια η εφαρμογή αυτών των μέτρων και στον ιδιωτικό τομέα.

Η εφαρμογή των τοπικών συμφωνιών απασχόλησης είναι ο πλοτύς για να διαλύσουν τις εργασιακές σχέσεις, την ασφαλίση και συνολικότερα τα εργατικά δικαιώματα.

Είναι φανερό ότι κανείς δεν θνήσκει ενείνα να παί όα καταργηθεί το 8ωρο και γίνεται 10ωρο ή 12ωρο κλπ., μιλάνε για συνολικά διεθνήτητα χρόνου εργασίας. Αυτό πρακτικά μετεφωρτά πως αν ο μισθός για παράδειγμα έλ 160 ώρες εργασίας ή ανάλογα το ζήτημα, ο χρόνος, ο εργασιμωσ συνολικό το χρόνο δεν θα περνά από το συνολικό χρόνο εργασίας, όμως δεν θα υπάρχει ωφωρικό, αν ο εργοδότης θα απασχολεί τον εργαζόμενο ανάλογα με τις ανάγκες που έχει, μω, δίο, δεκαπέντε ώρες την ημέρα ή και κάποιος μέρης μπορεί να μην παρχει καθόλου εργασία. Αυτό συνδοθείτα με και απόλυτο δικαίωμα του εργοδότη να ποτύει, να μην δίνει απασχόληση, να μην μωμρά ο εργαζόμενος να δικαιώσει στην τακτική απόδοσή λόγω ανεργίας κλπ.

ΑΠΕΙΛΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΝΑΡΧΕΣ ΣΤΟ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ

Τα ύποπτα παιχνίδια των ιμπεριαλιστών

Επίσης εκτός της απαίτησης των εργατοδυνάμεων από τις ασυρτές και κεντρικές ασφάλειες, που θα αρχίσει με κάποιο ποσοστό, έως τη συνολική απαίλη τους γίνεται φανερό ότι ο εργαζόμενος θα θέλει περισσότερο χρόνο να μετέχει στην αγορά αλλά το όσος θα είναι πεποσοποιημένη με 1-2 φορές εδω. 10 εκελ. παρά να εργαζέται.

Πιστεύουμε ότι καθένα, καταλαβαίνω πως αυτά τα μέτρα θα πλήθουν συνολικά το λαό και οι Οικοδομοί δεν είναι έξω από αυτό.

Το σχέδιο είναι διαστρεφί η ενεργία στον κλάδο θα πάρα διασπαστεί ανεξέλεγκτα. Η υποστήριξη της όρασης ή οδηγία σε νέες αξιώσεις στο σύνολο των οικοδομικών υλικών, που πρακτικά σημαίνει αύξηση της τιμής των διαμορφωτών. Η ακόμα μεγαλύτερη απειλή του εργατικού κοσσυφοπέδιου, θα στατήσει τη δυνατότητα απόκτησης στέγης σε βελτιωμένες εργασιόμενες. Η ενεργία που θα δημοσιολογήσει από τις απολύσεις, το κλείσιμο επιχειρήσεων κλπ. θα οδηγήσει χιλιάδες εργαζόμενους στην οικοδομή για να φρονήν βερμακότα.

Επει γίνονται φανερό ότι μας περιμένουν δικαστικές μάχες και χρόνια, αν δεν αντιπάρουμε, αν δεν αναπαλάσουμε με την την πολιτική, που στόχο έχει να μας οδηγήσει στην εξάλειψη.

Μέσω αναφέρουμε και άλλα που θα μπορούσαμε να γράψουμε, θανάτιστας το συμπέρασμα ότι έχουμε να κάνουμε με την πιο άδραστη, η τεχνολογική, αντιλήψη κλέφτη των τελευταίων χρόνων. Καθμερινά αποδεικνύει με τον πιο αξιωματικό τρόπο ότι είναι πιστός υπηρέτης του κεφαλαίου, παρρησιάζει να τον προνοήσει και παράλληλα συνδίδοντας πάλι κατακτήσει από εργαζόμενους.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, που διαμορφώνεται και καθημερινά χαρακτηρίζεται με μισθολόγους, ασύλληπτους, μπάνι να ερώτημα: Τι θα κάνουμε.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να περάσει στο λαό την αντίληψη ότι θα δώσει στις εργαλίες της με όποιο κόστος, με όποιες κινήσεις, με όποια μέτρα, με όποιο θάρρος, θα περάσει ότι είναι ζωτικής κόσης να υπερασφύει να κινητοποιούνται, γιατί αυτή έχει ήδη αποσφραξεί. Ετσι πιστεύει ότι θα γλιτώσει από τις αντιδράσεις, από την αντίθεση των εργαζομένων.

Όμως και και ταυτόχρονα η στάση της δείχνει τον πανικό της, δείχνει ότι φοβάται την πάλι της εργατικής τάξης και προσπαθεί με τέτοιες μεθόδους να την ωραιοποιήσει, να περάσει την ηγεμονία και το συμβόλημό. Να αποδείξει η εργατική τάξη ότι είναι πάντα σύμφωνη με την ηγεμονία η υπερασφύση του κεφαλαίου είναι δοσμένη, δεν υπάρχει άλλη ιδεολογία να συγκροτήσει με αυτή, άρα πρέπει να την αποδεχτούμε και θέαμα να αποδοτούμε αμνηστία αντί που πάνω να τις αποδοκίμασουμε. Είναι όμως έτσι. Μπαρζόνιας ηγεμονία είναι η παρρησιάζει είναι απεικνύει και δεν μετράει λόγους. Μπορούμε να αποδοκίμασει το κίνος μορφή απάντησης, η εργατική τάξη, μπορεί να είναι ανεπίσημα, παροχμή, αποδοκίμασει ό,τι η ασφάλεια, Σίγκουρ ούχι. Η οργάνωσή μας, η πάλι μας, ο τσάκος μας, αγέννη μπορεί να αναεργάσει την κατάσταση. Σίγουρα υπάρχουν δυσκολίες, που κυρία ξεκινάει από τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές έλιτ, που φέρνουν τα πράτα από όλο στην κλεισιότητα της ΓΣΕΕ και παρακάτω στην κλεισιότητα των εργατικών Κέντρων, Ομοσπονδιών και άλλων Σωματείων.

Έχουμε και και άλλα φράσι ότι οπότε το συνδικαλισμό τον έχουν μετριάσει σε προσωπική βόλεψη, τα όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος τα έχουν μετριάσει σε «κλεισρό έπιση» για το πέρας της πολιτικής του κεφαλαίου και της κυβέρνησης.

Το Σύνδεσμο της Ομοσπονδίας μας, που πραγματοποιεί πρόσφατα, κατέληξε σε ένα σοβαρό συμπέρασμα, που λέει ότι μπορούμε στο μέλλον να μην έχουμε δημόσιο εργοστάσιο, να μην έχουμε ένα ξεχωριστό εργατικό κέντρο, να μην έχουμε η εργατική τάξη πρέπει να προεπάσει το δικό της μέτρο, τα μέτρα του κοινωνικού κινήματος που θα συγκροτήσει, θα αναεργάσει, θα αν αντιπάρει με την την πολιτική.

Επίσης λοιπόν είναι υπαρκτός, όσο ποτέ άλλοτε ο προσηλωμένος. Σίγουρα που το σύνολο των εργαζομένων της εργατικής τάξης θέττει αυτή τη διάθεση επίθεσης, είναι αναγκαία να διαμορφωθούν από το μέτρο, Εργάτες, υπαλληλοί, μικροεπιχειρηματίες, εργάτες, αγρότες, στο ΔΕΚΟ, στο δημόσιο, επαγγελματίες, δικαστές και άλλα θέττει την πιο άδραστη επίθεση, κανείς, δεν μένει έξω από αυτή τη σωφιστική λαιλακή, οι πάντες θέττει από αυτή την την πολιτική, όλοι θα οδηγούνται σε βιομηχανικές καταστάσεις.

Επίσης λοιπόν, πρέπει να οργανωτούμε το δικό μας μέτρο. Αίριο τους είναι αγρά.

«Το Κοσσυφοπέδιο στις φλόγες», «συρτίδοσθητική», «βραβύφλελης βράβο». Χαρακτηριστικό που ακόμα όλο και πιο συχνά και που αποδύουν την κρισιμότητα της κατάσταση σε αυτή την περιοχή του Βαλκανίων. Κατόπιν που μπορεί να προκύψει αλυσιδωτές αντιδράσεις εμπλοκής και των υπόλοιπων χωρών της Βαλκανικής χερσονήσου.

Σήμερα, όπως και γέως, όπως και σερβός σε κάθε περιοχή που πληνθεί η δύναμη των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης πιστεύονται - εκεί που δεν θέλ σπερναίν - με σενάρια που ανατεύουν αντίθεσης, αναγούν -ορέξεις- η ψαχνών για άλλα που θα τους ανακουφίσουν «δικαιοσύλη» το πρόβλημά τους.

Δικρατεί εύκολα, με την πρώτη ματιά, ότι ο σερβός ανταγωνισμός των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για επικυριασμό στην περιοχή. Όμως επιβή πρόκειται για σενάρια που μισοί-μισοί -ο σκοπός αγιάει τα μισοί- κινιτοσύν τις πιο απίθανες πολιτικές, οικονομικές και στρατιωτικές δυνάμεις, το συμπεράσμα που διακρίνεται από τη ματιά είναι «εργατικό μέτρο» στην περιοχή. Οι όποιες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θα ήτο αναμείχες, αν δεν έβρισκαν ουνενοσύν για το τίς κάνουν οίκοσός το χαιρίο η προεργασία την εκαιρία για παιχιάδα πάνω στο αμα των λαών.

Τέλος σενάρια στρατιωτικοποιεί από τη ματιά η την άλλη μεγάλη δύναμη, αλλοιών στρατιωτικό αναλογία με τα «ανταλλάγματα» και όλο μαζί κρατούν τη φάλα που πλησιάζει οσέρω το μισροί. Η υποκρίσι σε όλο της το μεγαλείο.

Αν κρίνει για παράδειγμα, παρακολούθησε της άδρασης την από Άγιες πιασές, σχετικά με τις δεδουλεύσεις του 6 ισχυρό - ομάδα σερβός την ανόμοιο - είχε κερβό το σερβόσιο ότι «εί μάλλον να είναι ο «χωρικό». Με αλληλό - ερβικό σχέδιο το μέτρο και της ΓΣΕΕ, κοσσυφοπέδιος κόπησης τη θέση του στο μελλοντικό ανταγωνισμό.

Το ότι πρόκειται για αρχικό σχέδιο, το οποίο θα ανάγει το μισροί, φέρνει από τις μετριάσει εξέλιξης. Την ο κυβέρνηση του Βελιγραδίου ζήτησε διάλογο με τους νέους των αλβανικών κομμάτων του Κοσσυφο, ο Ρουγκόλα σπάνιστε ότι αποκρίσεται και σερβό ούλητη για οίσιπιο άλλο εκτός από την ανεπαρκσία του Κοσσυφο. Μέσω σε Άγιες άφες 1000 αλβανικών όσο και οι ιμπεριαλιστές έρπασον στο άσρο.

Είναι οίκορα, βέβαια, ότι οι αλβανών του Κοσσυφο πρέπει να ο πολικομύονται όλο τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τέτοι προβλήματα όμως που οντιστημύονται σερβόν όσος οι χυός του κώρομ, λίνοντα στο πλαίσιο των εργατικών κομμάτων και ούνορών και έχη αποδείξει ότι είναι ούνορών να διεκδικηθούν από τους ιδιο-

«Σταματήστε την τρομοκρατία στην Ευρώπη» γράφει το πανό των Σέρβων απαντώντας (πάνω), που διαβλάθουν ενάντια στις αμερικανικές επεμβάσεις στη χώρα τους. Αξίζει, τα μεγαλύτερα θύματα της αμερικανικής τακτικής, τα παιδιά ανεργητών εθνότητων

ον «κρυμμένος θησαυρός» για πολιτικούς και κυβερνήσεις της περιοχής. Η αλήθεια είναι ότι όποιος δεν πειθεται από τα «τέμπια» των μεγάλων, για την ώρα, υποτασάται από τις πιεσές και τους εκβησιμούς της νέας τάξης προηγμένη. Για παράδειγμα η βουλαργική πρωτοβουλία καθήσεται να συμπαρρησιάζει στην περιοχή της περιοχής σε κοινή δήλωση Ελλάδας και Τουρκίας διαναμύωντας στο πως «θα σπαστούν τα μένα υπηλοκίμο» ώστε να τον προεπάσει οι μεγάλοι του ΝΑΤΟ και να του δώσουν το «πρόνομο» της εγκατάστασης στα εδάφη του της λεγομένης «πολυεθνικής ελευθερίας δύναμης».

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση έχει αναγορεύσει σε εθνική στρατηγική» τα σχέδια των ΗΠΑ και στεύει κάθε φράσι να ενδυναμώνεται με αυτό. Αυτός είναι και ο λόγος, που οδύναται να αναλάβει πρωτοβουλίες φιλικότητας, προεπάσει σε συνεργασία με τις άλλες βαλκανικές χώρες, που θα ελγε ως στόχο την αποσπώση του πωλεμού και την αντιμετώπιση των διαφορών με ερβικό μέτρο, από τους ίδιους τους λαούς και χωρίς ένεση επεμβάσεις.

Συμπερασματικά, τα προβλήματα στο ευρωπαϊκό των χωρών η μεταξύ των ισχυρών κρατών είναι υπαρκτά και μεγάλα. Ποτέ όμως δεν θα λυθούν με τους καθολικούς που επιζητούν να προηώθουν τις δικές τους θέσεις στον ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό. Το ΝΑΤΟ, οι ΗΠΑ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, ενωμένοι ή χωριστοί, ανάλογο με τη φάση του κωσσυφοπέδιου ανταγωνισμού και την τελική επιβίωση, δεν είναι μόνο κακοί σύμμαχοι. Είναι φράσι της καταστροφής και της υποστήριξης των λαών. Την αληθινή υπηλοκίμο λαλή της οντισνοσύν και της ερβικής ούβλησης, που οδύναται το δικαίωμα των εμπλεκόμενων, μπορούν να τη δώσουν μόνο οι ίδιοι οι λαοί με την αγωνιστική οντισνοσύν πρωτοβουλία τους, έχοντας «κλειστή τα αυτιά» στις επικλοσύν παρήγορα των ιμπεριαλιστών και οντισνοσύν με κάθε τρόπο να να οντισνοσύν τα ούποτα σχέδια τους.

Στο πλαίσιο αυτής κλειστής λαλή και η κυβέρνηση Σπλητι, φέρνει τις όποιες πρωτοβουλίες διαπραξεί - ο οποιος έχουν στόχο να εξαρραχθούν από τα αποπροσανατολισμού των λαών για τις αληθινές προεπάσει της - στην πραγματικότητα η ελληνική κυβέρνηση επιδοκίμασά και χυροκρατεί την ιδέα μιας επεμβάσης, οκείνα και στρατιωτική. Είναι διακωμωδία η Κοσσυφοπέδιου. Δεν πρέπει να παρανομύονται οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις υπαρόσυν ήση σε άλλες βαλκανικές χώρες (Βοσνία, Αλβανία) και η εγάρω αχάσει τώση που δεν εγκλωπάζεται τα μεγαλύτερα σχέδια της για την επιβίωση «ηγεμονικού ρόλου» στο Βαλκάνιο, ακόμα κι αν χυροκρατεί να υποστηρίξει τα σχέδια αυτό με στρατιωτική μέσο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

προς όλους τους πολιτικούς και οικονομικούς μετανάστες

■ **Με βάση ομόφωνη απόφαση του ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ, η Ομοσπονδία Ξενικά Κομπάνια σε όλη τη χώρα, με στόχο το ηπείσομα των ξένων εργατών και την οργάνωσή τους στα Συνδικάτα, η παρακάτω ανακοίνωση εκτυπώνεται σε τρεις γλώσσες, αθωνικά, πολωνικά και αραβικά και θα σταθεί τις επόμενες μέρες σε όλα τα Σωματεία.**

Μετά την λήξη της κάρτας παρνομής (περιορισμένης χρονικής διάρκειας) που θα απο-

κτήριστε, όσα τιν αποκτήσετε, αφού και γ' αυτό απαιτούνται α-πό εμάς ιδιαίτερα δύσκολες προϋποθέσεις, θα βρεθείτε πά-λι μπροστά στην πιο σκληρή α-βεβαιότητα για το αύριο, αφού συγκεκριμένες διατάξεις του νό-μου, π.χ. κατάταξη αγοράς ερ-γασιών, γενικότερο σύμφωνο της εθνικής οικονομίας, είδος ε-κτελούμενης εργασίας, ακόμα και το ύψος του εισοδήματος, θα σας στερούν την δυνατότη-τα παρουσίας σας στη χώρα μας.

■ Για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για πλήρη νομιμοποίησή σας και να μη βρισκό-μαστε ανά πάσα στιγμή μπροστά στον κίνδυνο της απειθείας,

■ Για να δημιουργηθεί υποδο-μή για προσαρμογή σας στο κοι-νωτικό περιβάλλον, διατήρη-ση των εθνικών σας παραδόσεων κλπ.

■ Για να βλάψετε ενοχλημό αφημέλο στο πατριωτικό και την ξενοφοβία, που έντονα καλλιερ-γούνται σήμερα και είναι σύμ-φωνα του αόμου κοινωνικού συ-στήματος που και μας και σας βλάπτουν.

■ ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΘΕΙ ΣΤΗΝ πράξη ΤΟΡΑ το «Προίητορά ό-λων των χωρών ενωθέντες».

Συνάδελφοι,
ΕΛΑΤΕ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΤΕ ΞΗ ΜΕΤΑ-ΧΕΙΡΙΣΗ με τους Έλληνες εργά-τες στους τόπους που ζείτε και δουλεύετε.

Συνάδελφοι,
Γνωρίζουμε τις δύσκολες συνθήκες ζωής και τα προβλή-ματα που αντιμετωπίζετε στη χώρα σας, όσο και τα προβλή-ματα που αντιμετωπίζετε σημε-ρα στην Ελλάδα.

Γνωρίζουμε ότι το μεροκάμα-το που παίρνετε δεν φθάνει ούτε για τα απαραίτητα της επι-βίωσης και ποσό δύσκολη γίνε-ται η ζωή γ' αυτούς που δεν ερ-γαζόμαστε, όπως γνωρίζουμε ότι οι εργοδότες σας έχουν ανα-σφάλματος, παρατηρώντας τον χρόνο απασχολήσεώς σας κ.ά.

Συνάδελφοι,
Αυτή την κατάσταση την α-φροσύνην οι εργοδότες για να κλυταπόνη και να βιάς στο κέρ-μα, το αφήνουν τα ασφαλι-στικά και άλλα δικαιώματά μας,

που κατασχέσει μέσα από σκληρούς αγώνες

Στο βήμα που θα συνιζήτε-τε αυτή η κατάσταση, εργοδότη και κυβέρνηση θα μας λη-στεύουν ακόμα περισσότερο. Ε-νώ παράλληλα θα εξυμνούν και τον άλλο τους στόχο, να α-ποπαιούν την πρόσληψη των ερ-γαζόμενων από τους κύριους υ-παλλήλους της μέτρησης της μας, καλλιεργώντας αντιπαρ-ροβία μεταξύ μας.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ και πρέπει μαζί Έλληνες και ξένοι εργάτες ΝΑ ΤΟΥΣ ΧΑΛΑΞΟΥΜΕ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ.

Συνάδελφοι,
Ο μακρόχροнос αγώνας του ταξικού συνδικαλιστικού κινή-μα-

τος υποφέρει στην κυβέρνηση να προχωρήσει στην καταγραφή και, οι αποφάσεις της όμως δεν ανταποκρίνονται στο αίτημά μας

για πλήρη νομιμοποίηση, αφού: Μετά την λήξη της κάρτας παρνομής (περιορισμένης χρονικής διάρκειας) που θα απο-

Αντιπαθείτε στο ρατσισμό!

Ποια είναι η αλήθεια για την αύξηση της εγκληματικότητας και το ρόλο των οικονομικών μεταναστών. Οι φασιστικοί κρωμγοί και το χρέος των ανειδητοποιημένων δημοκρατικών πολιτών

«Α» παγορεύεται η κυκλοφορία σε αλλοδαπούς, κυρίως Αλβάνοις, μετά τη δίκη του ηλιού... Πρωτοφανής η ανακάλυψη του κοινοβόριου της Περίεας, θυμίζει άλλες, καταμαυές επο-χές. Και να ήταν μόνο αυτό! Ομά-δες αυτοπροστασίας, με το κοι-μωμύρια στα χέρια, κάνουν την εμφάνισή τους όλο και πιο συχνά. Μόλις γίνει μια λήστεια, ο ουνό-θης ύψιστος είναι ο Αλβάνος της άπληστης πόρτας. Οι Ξελοδοκοί αλλοδαπών είναι πιο στην ημερη-σία διαταγή. Ο ρατσισμός, η ξενο-φοβία είναι εδώ. Το «αυτο το φη-δού» ανανίει και θγαίνουν από μέσα το τα πο μαρμα, καταμαυ-ρα, «θύνου» το φασισμό.

Ονομαστικά παγκόσμιο η εδ-πίκηση των ρατσιστικών αντιλή-ψεων γνωρίζει ιδιαίτερα ανθήρη μετά το ποικυμάρια που έφερε η ανάρτηση του σοσιαλιστικού συ-στήματος. Το κεφάλαιο ανέθεσε χρηματοδοτήσει τον ρατσισμό, ολό-πλο ενόπλιο στην ενοπήτη των εργαζόμενων. Ίδιαστος στην πε-ρίπτωση των Βαλκανίων, ο ρατσι-σμός και το διακωμωδίο των λαών, με βάση τη θρησκεία, την κατα-γωγή και τα φυλικά χαρακτηρισ-τικά, είναι επιδοτικές της ιμπε-ριαλιστικής «νέας τάξης», με στόχο την πλήρη αποδυναμώση των λαών.

Ο εθνικισμός λάος κατά παρά-

δοση δεν τρέφει ρατσιστικά δι-σθήματα. Όμως, το τελευταίο δι-στήμα παρατηρούμε ανθρωπι-κά φαινόμενα. Η προσηφάνη για «τε γαλκούς θέσεις εργασίας», για τις «δουλειές που μας τρώνε οι ξένοι», συμπεριληφτεί με αυτή για την αύξηση της εγκληματι-κότητας. Όλοι, ξενοί, οι αλλοδα-ποί και ιδιαίτερα οι Αλβάνοι, είναι οι ενοχοί.

Μπορεί η κοινοβόριση στην Περίεα να απορροφήσει την κυ-κλοφορία στους Αλβάνους, όμως αυτό «-νο εδίο τέκνο της πατρί-δας» δεν αναζητεί γαγκιάς από την παρνομία των Αλβάνων. Και αυτός και ο όμιόσ του, όταν είναι να δουλεύουν για ένα κομμάτι ψω-μί, τους θέλουν. Τους θέλουν να καταπίνονται, με δουλειές που α-ποδοθούν από τα χέρια τους ή να μείνουν, να σπαστούν να ασφαλήσουν. Γι αυτό και τους επιτρέπουν να κυκλοφορούν ελεύθερα τις ώρες που μπορούν να είναι αποδοτικοί και που θα τους εξομώσουν πο καλά. Και οι ναϊά άλλαστε, την εκπέλευση των Έλλήνων, τους εδώναν να δουλεύουν από τα χέρια τους ή να μείνουν, να σπαστούν να ασφαλήσουν.

Στην Ελλάδα του 2000, λοιπόν, κοικυλοφοροί εισθάλλουν σε καταλήματα Αλβάνων και τους ε-υλολοκωμο ανίρσι. Οι μερπότερ των κανονικών, πριν ακόμα φθά-σουν στο κρεβάτι, εγκληματίες, έχουν εθάλει το πορισμα για την

«Επιχείρηση - αρετή» με στόχο λαμβάνοντας στην Οάβουα. Όσοι συλλυμβάνονται οδηγούνται στα σύνορα και απελευθύνονται από τη χώρα

και στερούνται ακόμα και των αναγκαίων, οικονομικών μέσων για να ζήσουν.

Όταν οι λοιπόν οι οικονομικοί και πολιτικοί μετανάστες για την ανεργία και την αύξηση της εγκληματικότητας Η ημική, αντί να εργαζόμαστε το ποτό από τη αυνεγός αυδώνουνη ανεργία, από τη διευρύνση της φτώχειας, της μείρας της εξαθλίωσης, είναι προτιμότερο, για την άγρουσα τάξη και τους κατώτερους, η όρη του κομμού να όλη αυτή την ανεργία να σταθεί στους «α-ποποιοποιημένους άδους».

Εμείς, οι όλοίς εκινούμε που πάμε να μας χωρήσει σε «κοι-μωμύρια» και σε «-μη καθαρόαι-μους» απανταίε. Είμαστε όλοι Αλβάνοι. Σε όλοος εκινούμε που «μας»-τη χειμωδία ξενοφο-βία των κανονικών, επισημολο-υοιόμα το λάγιο του Μπαρζέ, όλο-μετα την πύλη του ναϊστικού φη-δού. Και πώς να μαθε να βλέπε-ται και όχι να χαλδύεται. Αυτό το τέρμα που όλο γόντουμε να κω-θετηρή τον κομμό. Ο καθένας να κωθετίζει, αλλά οι μη θεστώσι-α να τροχουδώνονται. Η και, η και-λό, από όπου γεννηθή, είναι ακόμα υνεγός. Αλλά προηκτικά που είναι αναγκαίο να μας συ-νεγώμα και πάλι, να μας κανόνω να αντισταθώμε στο «ναρκωτικό» της ξενοφοβίας και του ρατσι-σμού, που κομμάτι προποδοί-α να μας το βάλουν ξανά μέσα στο όμιόσ...

εθνικότητα του θράση; Αλβάνος. Σε αυτή τη χώρα τέτοια φαινό-μενα αντιμετωπίζονται όχι μόνο με την ανοχή της πολιτείας, αλλά υποθαλίζονται κυλώς. Λέγον-ται, μάλιστα, και για τη δημι-ουργία κλήματος «προκήρυξη» στην αστυνομικότητα.

Όταν ο υπουργός Δημόσιας Τάξης δήλωνε ότι «όσοις αστυ-νομικός και αν θάλω στους δρό-μους, η εγκληματικότητα θα αυ-νεγιστεί», αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από μια ενοπήτη πρόσηψη στους πολίτες να αυτοδύστρον και να ξεκομάρουν το πομο από τους «ανωληθικούς» αλλοδα-πούς.

Όταν ο αρμοδός υπουργός των εθνικών πολιτών, να πάρουν μερα για την «αυτοπροστασί-α», ενεργεί αντικωμικά σαν προσηφάνης της αυτοδικμίας, του νόμου της ζυγκής και του «Φαρ

-Ουσέτ». Όταν οι αρμόδιοι υπου-ργό παίζουν πομο στη δικαιογι-μική ανασφάλεια των πολιτών το χαρη της ενκομής του αυτοαρχι-σμού και της αστυνομικότητας, αυτο δεν προκάλει κλίμα εθνο-κωμάρης από κάθε «-μπαρά αλλο-δαπού».

Και όμως, όσον αφορά στην αύ-ξηση της εγκληματικότητας, ακόμα και το επίσημο στατιστι-κό Υπομύριο Δημόσιας Τάξης, δι-νεύει διαφορετικά από την εκπαρ-τους ακόμα για την πραγματι-κότητα.

■ Κατά το πρώτο εδώνημο του 1997 οι αλλοδαποί έθνη - στα εθνικά στοιχεία που εδχώνισθη-κον ήταν 5.129, ενώ το ίδιο χρονι-κό έθνημιο ο αντίστοιχος αριθμός των Ελλήνων δροατών έφτασε π- 109.186.

■ Η ίδια ακόμα παρουάζεται και για το 1996, όπου οι αλλοδαποί

δρόστε ήταν 10.089, ενώ οι Έλληνες έφτασαν π.252.604.

■ Κατά τη διατα 1990 - 1992, όταν σημειώθηκε η μεγαλύτερη ομορφή αλλοδαπών στην Ελλάδα, η συμμετοχή τους στο σύνολο των επίσημα θεσμοκωμένων εγκλημά-των βρισκόταν ανάμεσα σε 1,1% και 1,4%, σε τ.φ. αφορα αυτό που οι ασκοι ονομαζώνταν δροαί εγκλη-ματικότητα, δηλαδή ανθρωποκτο-νία, ληστείες, βίαιες ομοκτιές θάλας, κλπ. Σε ομορμές άλλες κατηγορίες εγκλημάτων, όπως εκείνα κατά της ιδιωτικότητας, το ποσοστό της συμμετοχής τους 1997 οι αλλοδαποί αυθύνεται (από 3,6% το 1990 σε 8,4% το 1992). Οι εθνικοί απέδωσαν τότε την υψηλή συμμετοχή τους στη δα-πρόσηψη οικονομικών εγκλημά-των στο δέκατο μέρος σε ποσοστό, πο-ρήτην ενεργία, αντιμετώπιζον οδώνημα προβλήματα επίθωσιας